

ÖREBRO TINGSRÄTT
Rotel 1

DOM
2015-01-07
meddelad i
Örebro

Mål nr: B 3828-13

PARTER (Antal tilltalade: 1)

Tilltalad

MIKAEL Anders Rolf Roos, 19891222-6654
Frihetsberövande: Häktad
Averby Backen 424
697 93 Hjortkvarn

Offentlig försvarare:

Advokat Martin Karlsson
Advokatbolaget Wallin & Söderberg AB
Dragarbrunnsgatan 44, 5 tr
753 20 Uppsala

Åklagare

Kammaråklagare Karin Lindell
Åklagarmyndigheten
Åklagarkammaren i Örebro
Box 1634
701 16 Örebro

Målsägande

1. Irene Roos
Göksholmsvägen 12 Lgh 1102
715 72 Stora Mellösa

Ombud och målsägandebiträde:

Advokat Elvy Wicklund
Advokatfirman KvinnoJuristen
Olaigatan 17 A
703 61 Örebro

2. Maria Roos
Bromsgatan 7 B Lgh 1102
703 66 Örebro

Ombud och målsägandebiträde:

Advokat Elvy Wicklund
Advokatfirman KvinnoJuristen
Olaigatan 17 A
703 61 Örebro

Postadress	Besöksadress	Telefon	Telefax	Expeditionstid
Box 383 701 47 Örebro	Järnvägsgatan 1 A	019-16 63 00 E-post: orebro.tingsratt@dom.se www.orebrotingsratt.domstol.se	019-26 28 06	måndag - fredag 08:30-16:00

3. Anna Stake
Östra Soltunet 40
713 32 Nora

Ombud och målsägandebiträde:
Advokat Elvy Wicklund
Advokatfirman KvinnoJuristen
Olaigatan 17 A
703 61 Örebro

DOMSLUT

Brott som den tilltalade döms för

1. Mord, 3 kap 1 § brottsbalken i sin lydelse före 1 juli 2014
- 2013-07-31

Påföljd m.m.

Fängelse 16 år

- Fängelsestraffet ska, utöver obligatoriskt avräkningsbar tid, till en tid av 58 dagar anses verkställt i anstalt.

Beslut

Skadestånd

1. Mikael Roos ska utge skadestånd till Maria Roos med 95 515 kr jämte ränta på beloppet enligt 6 § räntelagen (1975:635) från den 31 juli 2013 till dess betalning sker.
2. Mikael Roos ska utge skadestånd till Irene Roos med 50 000 kr jämte ränta på beloppet enligt 6 § räntelagen (1975:635) från den 31 juli 2013 till dess betalning sker.
3. Mikael Roos ska utge skadestånd till Anna Stake med 50 000 kr jämte ränta på beloppet enligt 6 § räntelagen (1975:635) från den 31 juli 2013 till dess betalning sker.

Förverkande och beslag

1. Hos målsäganden i beslag tagen hammare, fåtölj, matta och tröja ska bestå (Polisen i Örebro län; 2013-1800-BG2378 p 1 samt 2013-1800-BG3502 p 1-3).

Häktning m.m.

1. Mikael Roos ska kvarbli i häkte till dess domen i ansvarsdelen vinner laga kraft mot honom.

Sekretess

1. Med stöd av 43 kap 5 § andra stycket offentlighets- och sekretesslagen (2009:400) förordnar tingsrätten att sekretessbestämmelsen i 21 kap. 1 § och 25 kap. 1 § samma lag ska fortsätta att vara tillämplig på de bilder intagna i aktbilaga 42 och 46, som har lagts fram vid förhandling inom stängda dörrar.

Brottsofferfond

1. Den tilltalade åläggs att betala en avgift på 500 kr enligt lagen (1994:419) om brottsofferfond.

Ersättning

1. Martin Karlsson tillerkänns ersättning av allmänna medel med 440 319 kr. Av beloppet avser 207 988 kr arbete, 84 200 kr tidsspillan, 60 067 kr utlägg och 88 064 kr mervärdesskatt.
  2. Elvy Wicklund tillerkänns ersättning av allmänna medel med 65 395 kr. Av beloppet avser 52 316 kr arbete och 13 079 kr mervärdesskatt.
  3. Stefan Barandth tillerkänns ersättning av allmänna medel med 55 825 kr. Av beloppet avser 44 660 kr arbete och 11 165 kr mervärdesskatt.
  4. Kostnaden för försvararen och målsägandebiträderna ska stanna på staten.
-

YRKANDEN OCH INSTÄLLNING

Åklagaren har framställt de yrkanden som anges i domsbilaga 1.

Målsäganden *Irene Roos* har yrkat att tingsrätten förpliktar Mikael Roos att till henne betala skadestånd med 50 000 kr, jämte ränta på beloppet enligt 6 § räntelagen från dagen för den brottsliga gärningen, till dess full betalning sker. Beloppet avser i sin helhet ersättning för sveda och värk (psykiskt lidande).

Målsäganden *Anna Stake* har yrkat att tingsrätten förpliktar Mikael Roos att till henne betala skadestånd med 50 000 kr, jämte ränta på beloppet enligt 6 § räntelagen från dagen för den brottsliga gärningen, till dess full betalning sker. Beloppet avser i sin helhet ersättning för sveda och värk (psykiskt lidande).

Målsäganden *Maria Roos* har yrkat att tingsrätten förpliktar Mikael Roos att till henne betala skadestånd med 95 515 kr, jämte ränta på beloppet enligt 6 § räntelagen från dagen för den brottsliga gärningen, till dess full betalning sker. Beloppet fördelar sig på 50 000 kr avseende ersättning för sveda och värk (psykiskt lidande) och 45 515 kr avseende förlorad arbetsinkomst.

Mikael Roos har förnekat brott och har bestritt yrkade skadeståndsanspråk. Han har dock, såvitt avser samtliga skadeståndsyrkanden, vitsordat yrkade belopp såsom skäliga i och för sig.

DOMSKÄL

SKULDFRÅGAN

Åberopad bevisning

Åklagaren har åberopat den bevisning som anges i domsbilaga 1, med följande förändringar.

- Vittnesförhör har inte hållits med Miriam Roos, Anna Jinghede, Siw Sullivan, Jonas Lundh, Sofia Fransson, Johan Eriksson eller Cecilia Ullbrandt.
- Vittnesförhör har hållits med Hans Forsberg och Lennart Jonasson.

Åklagaren har som skriftlig bevisning, utöver den som anges i domsbilaga 1, förebringat samtals- och sms-listor Anders och Miriam Roos samt beslagsprotokoll. På åklagarens begäran har tingsrätten företagit syn av den i målet beslagtagna hammaren.

Mikael Roos har sakframställningsvis hänfört sig till stora delar av den av åklagaren åberopade skriftliga bevisningen. Han har vidare förebringat beslagsprotokoll och kopia av kvitto från Arlanda samt delvis andra delar av samtals- och sms-listor Anders och Miriam Roos. Han har som muntlig bevisning åberopat vittnesförhör med Ulf Helgesson, Mikael Rydelius och Anders Gustavsson.

Utredningen i målet

Tingsrätten redovisar inledningsvis följande.

Mikael Roos är son till Anders Roos. Rolf Roos var Mikael Roos farfar och således far till Anders Roos, Anna Stake och Maria Roos. Rolf Roos var, då han avled, gift med Irene Roos, vilken är Mikael Roos farmor. Mikael Roos har fem syskon, bl.a.

Miriam Roos. Mikael och Miriam Roos mor är från Sydafrika och släkten på moderns sida bor där.

Rolf Roos dömdes 2007 till fängelse för bl.a. sexuellt utnyttjande av underårig där Miriam Roos var målsägande.

Rolf och Irene Roos bodde vid tiden för Rolf Roos död i ett hus på Erstorpsvägen 21 i Sköllersta, det hus där han påträffades avliden.

Målsägandena och Mikael Roos har berättat huvudsakligen följande.

Målsäganden Anders Roos

Hans relation med Mikael Roos har ibland varit nära, ibland inte. Mikael Roos har varit skriven hos honom i perioder, och är det även nu, men har bott på andra ställen. Hans relation med sin far, Rolf Roos, har inte varit så bra. Rolf Roos misshandlade hans mor, Irene Roos, fysiskt och framförallt psykiskt under deras äktenskap. Hon har någon gång sagt att ”det går inte att leva med den där karln”. Därtill försämrades hans kontakt med Rolf Roos efter att denne dömdes för övergrepp mot Miriam Roos. Därefter delades släkten i två delar, dels de som inte ville ha något med Rolf Roos att göra, dels de som ville fortsätta ha viss kontakt. Han fortsatte med kontakt, framförallt för sin mors skull. Han var ofta på besök hos sina föräldrar, främst för att träffa modern. Han talade nästan inte något med Rolf Roos, och har någon gång till denne sagt att denne inte existerade för honom. Hans relation med Irene Roos har varit ömsom vin och ömsom vatten. Han anser dock att han har haft en ganska nära relation till sin mor. Han har även fått ekonomisk hjälp av sina föräldrar. Han har sett Rolf Roos göra vissa närmanden mot andra barn efter att denne avtjänat sitt fängelsestraff. Mikael Roos hade ett bra förhållande till Irene Roos, han var hennes favoritbarnbarn.

Förra sommaren var relationen mellan honom och Irene Roos god. Han hade nyckel till deras hus bl.a. eftersom han var kattvakt åt dem. Även hans relation med Mikael Roos var god. Mikael Roos hade fått ett nytt arbete och hade blivit antagen på en utbildning och var glad. Mikael Roos hyrde då en lägenhet i andra hand i Tybble.

Förhållandet mellan Mikael Roos och Rolf Roos var det inte något särskilt med. Det kan dock stämma att de ofta bråkade verbalt om de var i samma rum. Ofta berodde det på Rolf Roos, som inte ville ha folk hemma på besök, som ofta kunde slänga ur sig olika saker. Han har aldrig sett något våld mellan Rolf Roos och Mikael Roos. Det stämmer att Mikael Roos har berättat för honom att Rolf Roos slagit denne.

Den aktuella dagen slutade han sitt arbete vid 14-tiden. Han körde hem en kollega och släppte av denne i Pålsboda omkring kl. 14.30. Eftersom han befann sig i närheten av sina föräldrar tänkte han åka och besöka dessa. När han kommit fram till dem såg han att de inte var hemma. Han ringde dem från bilen, varvid de sa att de var och firade Maria Roos födelsedag. Han kan ha ringt detta samtal runt kl. 15.00 men är inte säker. Han hade en tjänstemobil också och kan möjligtvis ha ringt samtalet från den. Det är möjligt att detta samtal är det som har ringts från hans mobiltelefon till Irene Roos kl. 14.24. Han var aldrig ute ur bilen. Han satt inte kvar där under speciellt lång tid utan åkte till Miriam Roos istället och tänkte efter det åka och besöka sin mor. Det blev dock inte så utan han åkte senare, efter att ha varit och handlat, hemåt och hade kommit till Hällabrottet när hans mor ringde honom. Han hade under mellantiden inte varit tillbaka vid Erstorpsvägen. Det samtalet kan ha kommit kl. 19.28. Det är inte något han själv kommer ihåg, men tidpunkten kan stämma. Hon var upprörd och bad honom komma. Han hörde i bakgrunden hur hans far skrek ”det här är inget jävla vandrarhem”. Han förstod att den fadern skrek på var Mikael Roos. Han åkte dit främst för sin mors skull, för att medla mellan Mikael och Rolf Roos. Det var en pågående historia, att Mikael och Rolf Roos bråkade när de befann sig i samma rum. Han åkte dit, det tog högst fem minuter, och mötte Mikael Roos i dörren. Mikael Roos var glad. Han gick in och ned för

trappen till gillestugan. Där såg han Rolf Roos sitta och se på TV. De talade inte med varandra. Han tror att han hörde fadern hosta till. Han vet inte om Irene Roos befann sig i huset vid det tillfället, han minns i vart fall inte att han sett henne. Han berättade för Mikael Roos att han hade några brev till denne. Därefter gick de ut till hans bil och han överlämnade breven till Mikael Roos. Mikael Roos satt i bilen och läste några av breven, det verkade vara goda nyheter. Han hade varit inne i huset i max en minut och därefter satt de under max fem minuters tid i bilen.

Han åkte därefter själv hemåt. Först handlade han på ICA i Pålsboda. Det kan stämma att klockan var 19.54 när han handlade. Därefter fick han ett telefonsamtal, det var Mikael Roos som bad honom att komma tillbaka. Han är helt säker på att detta samtal kom kl. 20.03, han tittade på telefonens display och har lagt klockslaget på minnet. Mikael Roos ringde från Irene och Rolf Roos hemtelefon och lät lite uppspelt och småstressad. Mikael Roos sa att ”du måste komma, det har hänt något”. Han vet inte varför, men han fick tanken att Mikael Roos kanske hade vunnit på lotto. Det var på vägen så han fortsatte bara att köra. När han var nästan framme ringde Mikael Roos igen och undrade var han befann sig. Mikael Roos kan även ha sagt att han skulle skynda sig. Det hade då gått mellan tio och femton minuter från det föregående samtalet. När han kort därefter kom fram stod Mikael Roos utanför, vid en fotbollsplan, och väntade på honom. Mikael Roos hade sin väska med sig och sa att denne ville ha skjuts till Arlanda eftersom denne tänkte åka till Sydafrika. Mikael Roos är impulsiv och de hade tidigare talat om att denne ville åka till Sydafrika, men han blev ändå lite sur på Mikael Roos för det plötsliga beslutet och sa att han inte hade tid att köra denne. De tjafsade en del om det, men sedan bestämdes det att han skulle skjutsa Mikael Roos. Han undrade om Mikael Roos inte ville säga hej då till sin farmor, varvid Mikael Roos sa att hon hade gått för att handla proviant för resan. De körde en bit mot bensinmacken som hon hade gått till. Han tyckte att det var konstigt att hon hade gått till bensinmacken för att handla, något hon inte brukade göra. Hon brukar inte gå långa promenader. Det kan dock stämma att hon går långa promenader när hon har bråkat med Rolf Roos.

Därefter mötte de henne. De stannade bilen och Mikael Roos gick ut för att möta henne. De båda gick och talade med varandra på väg tillbaka till bilen. Därefter hoppade de in och han körde mot Arlanda.

Under bilfärden sa de inte så mycket till varandra. Stämningen var trött och lite smågrinig. Mikael Roos lånade hans telefon och gick vid två tillfällen ur bilen för att ringa en kamrat. Tydligt svarade ingen. Det är möjligt att Mikael Roos ringde något samtal till Miriam Roos under bilfärden. Han minns inte detta särskilt väl idag. När åklagaren läser upp vad han sagt i polisförhör den 5 augusti 2013 kan han erinra sig ett samtal mellan Mikael och Miriam Roos och att han tyckte att Mikael Roos lät lite "krystad". Mikael Roos var ömsom stressad ömsom lugn i bilen. Eftersom det var dåligt väder tog bilresan längre tid än normalt. Det kan stämma att Mikael Roos under bilfärden berättade att Rolf Roos hade slagit honom vid något tillfälle. Han frågade inte mer om det. Han minns att Irene Roos vid något tillfälle sa "jävla gubbe" om Rolf Roos. Han trodde att Mikael Roos redan hade bokat flygbiljetter, men när de kom till Arlanda insåg han att så hade inte skett. De kom vid stängningsdags och Mikael Roos kunde inte få tag på några biljetter. Mikael Roos blev stressad och surfade runt på datorerna efter biljetter. Han och Irene Roos kunde inte stanna och åkte därför, efter någon timme, hemåt. Bilfärden tog lång tid eftersom vädet var mycket dåligt och de körde fel på ett ställe. Under bilfärden tillbaka ringde Miriam Roos några gånger och frågade vad som hade hänt. Vid det här tillfället hade Mikael Roos en grå eller möjligen beige jacka på sig. Han tror även att denne hade en hatt på sig. Vad Mikael Roos hade för byxor på sig vet han inte.

När de kommit till Irene Roos bostad på Erstorpsvägen 21 följde han med in. De utgick från att ytterdörren skulle vara låst och han, men inte Irene Roos, hade nyckel. Det visade sig att dörren var olåst, vilket var konstigt, hans föräldrar låste alltid dörren. Han gick in i huset och ropade att de var hemma. Irene Roos gick mot sovrummet och han gick ned för trapporna till gillestugan, eftersom han noterade att

”myrornas krig” pågick på TV:n där nere. Då hittade han Rolf Roos halvsittande i fåtöljen. Rolf Roos var död. Han såg hur denne var blodig och han såg även ett runt hål i huvudet på denne. Han gick upp och mötte sin mor. Han berättade för henne att Rolf Roos var död och stoppade henne när hon försökte ta sig ned. Han såg en blodfläck mellan trappan och garderoben. Han sa till sin mor att inte röra någonting och att de skulle ringa till polisen. Han tror att det hann gå ungefär tio minuter från det att de gick in i bostaden till dess att han ringde 112. Kort därefter kom Irene Roos fram till honom med en platskasse och visade honom. Han sa åt henne att ställa tillbaka den där hon tagit den.

Han är osäker på om han och Miriam Roos var hemma och besökte Rolf och Irene Roos den 31 juli 2013. Han vet att han i polisförhör har sagt så, men han förstår inte hur han kan ha varit där den dagen. Han tror att han kan ha blandat samman den dagen med föregående dag.

Efteråt har Irene Roos berättat olika saker för honom. Hon har ibland sagt att Rolf Roos tvingat henne att gå till macken för att handla åt honom, och vid andra tillfällen sagt att hon gick och handlade åt Mikael Roos. Hon har även sagt att de skulle ha stannat och kastat hammaren i vattnet under bilresan upp till Arlanda. Hon har även någon gång uppgett att ”vi visste ju under hela resan till Arlanda att Mikael hade dödat Rolf”. Det var inget som det talades om under resan. Han vet inte heller när Irene Roos skulle ha fått veta detta av Mikael Roos i så fall. Det han kan tänka sig, och det är en slutsats han drar, är att Mikael Roos i så fall berättat det för Irene Roos när Mikael Roos lämnade bilen för att möta henne innan hon hoppade in och de påbörjade färden mot Arlanda. Irene Roos minne blir dåligt om hon är mycket stressad. Det sista året med Rolf Roos var mycket stressigt för henne. Det händer att Irene Roos säger saker som visar sig felaktiga eller att hon glömmer bort saker. Irene Roos har vid något tillfälle sagt att om Mikael Roos kommer tillbaka till Sverige kommer hon att åka i fängelse. Han och Irene Roos har vid

något tillfälle skickat ned pengar till Mikael Roos i Sydafrika, efter att de fått besked om att det inte skulle anses som främjande av flykt.

De skor som han hade på sig när polisen kom, och som togs i beslag, hade han haft på sig hela dagen. Källardörren till huset är mycket trög att öppna och stänga. Alla i familjen kände till att Rolf Roos förvarade pengar i skrivbordslådan i kontoret. Det var som regel inte särskilt mycket pengar. Alla i familjen, inklusive Mikael Roos, kände vidare till att man kunde använda nyckeln till barskåpet i gillestugan för att öppna lådan.

Han minns inte att han någon gång hört Mikael Roos säga att denne ville göra Rolf Roos illa. Det kan stämma att Miriam Roos har berättat att Mikael Roos någon gång sagt något i stil med att Rolf Roos borde dö. Det har varit generellt när de diskuterat pedofili.

Han har ett vagt minne av att det varit diskussioner mellan honom och Rolf Roos om en elräkning. Det förekom ofta bråk om räkningar. Han tror dock att diskussionen skedde per telefon och han vet inte om Mikael Roos närvarade vid tillfället.

Efter domen mot Rolf Roos var de oroliga över grannarnas reaktioner. Det hände dock inget på en tid. Vid något tillfälle berättade dock Irene Roos att någon granne hade skickat ett brev till henne där det stod något om att Rolf Roos inte borde bo kvar i området. Det brevet skickades i anslutning till att Rolf Roos släpptes från fängelset 2009. Att Rolf Roos hade varit otrogen med en kvinna som bodde i Sköllersta By fick han höra för några år sedan. Irene Roos berättade att Rolf Roos hade kommit hem blåslagen efter att kvinnans man hade misshandlat honom. Irene Roos har också berättat att de har ett halvsyskon. Rolf Roos kommenterade det som ”struntsnack”. Han vet inte vem som har dödat Rolf Roos, men han tror att det antingen är Mikael Roos eller så är det Irene Roos. Han kan inte uttala sig i frågan

om huruvida Irene Roos rent fysiskt skulle kunna utöva det våld som utövats, det överlåter han åt experter. Polisen sa inledningsvis att alla var misstänkta för mordet, men han blev aldrig formellt delgiven någon misstanke.

Målsäganden Irene Roos

Hon är född 1943 och gifte sig med Rolf Roos 1962. Hennes relation med Rolf Roos var de sista åren inte så bra. Han kunde vara jobbig, styrande och kunde använda härskarteknik mot henne. Det hände även att han slog henne på armarna om det var något han inte gillade. Det hände nästan dagligen. Hon har en mycket bra relation till sina barn och barnbarn. Rolf Roos hade en sämre relation till barn och barnbarn, han blev ofta väldigt störd när det kom besök. Rolf Roos relation till sina döttrar var bättre än den han hade till Anders Roos. Hon tror att Rolf Roos kan ha haft dåligt samvete i anledning av det han dömts för mot Anders Roos dotter. Hon hade en bra relation till Anders Roos. Mikael Roos bodde i perioder hos dem, vilket Rolf Roos irriterade sig på. Rolf Roos var inte särskilt vänlig mot Mikael Roos. Hon kan dock inte säga att Rolf och Mikael Roos relation förändrades efter domen 2007.

Hon har aldrig märkt något agg mot Rolf Roos från Mikael Roos sida, men det hände att Mikael Roos var ledsen på Rolf Roos. Om hon i polisförhör har sagt att Mikael Roos har haft ett agg till Rolf Roos sedan händelsen/övergreppet mot systemen kan det nog stämma, men det är inget hon minns nu. Hon minns inte att hon någon gång skulle ha sett något våld mellan Mikael och Rolf Roos. När åklagaren läser upp vad hon berättat i polisförhör om att hon sett Rolf Roos slå Mikael Roos minns hon att det stämmer.

Sommaren 2013 skulle Mikael Roos studera. Det var tal om att han under en tid skulle bo hos henne och Rolf Roos. Som hon tidigare berättat hade Mikael Roos tidigare tidvis bott hos dem. I kontoret i huset fanns en sekretär och ett skrivbord. Rolf Roos förvarade kontanter och bankkort i en låda.

Det är möjligt att Mikael Roos hade varit och besökt dem tidigare under veckan före den 31 juli. Det är möjligt att det då kan ha varit något bråk, men detta vet hon inte. Om hon i polisförhör har sagt att Mikael Roos under den veckan sov två nätter hos dem kan det stämma.

Den aktuella dagen hade hon städat och varit ute i trädgården. Hon hade även spikat upp en tavla i kontoret. Hon hade då använt en hammare. Hon vet inte var hon hade tagit hammaren ifrån, kanske städskrubben. Det kan vara den hammaren som finns på foto i förundersökningsprotokollet på s. 304, men det vet hon inte säkert. Hon kan ha tvättat den dagen, det gör hon nästan varje dag. Hon kan ha använt källardörren. Den dörren är lite trög att öppna och stänga, men det går. Mikael Roos kom med bussen någon gång på eftermiddagen. Det kan stämma att Mikael Roos hade en väska med kläder med sig. Rolf Roos blev irriterad och sa bl.a. ”vad fan gör du här, det är inget vandrarhem”. Om hon i polisförhör har sagt att Rolf och Mikael Roos därefter munhöggs, så kan det stämma. Hon sa åt Rolf Roos att lugna ned sig. Det stämmer att hon ringde till Anders Roos och bl.a. sa att han skulle skynda sig dit. Hon har inga minnesbilder av att hon brukade ringa till Anders Roos när Rolf och Mikael Roos bråkade. Hon gick sedan och handlade. Det var Rolf Roos som hade kommenderat henne ut för att köpa godis. Hon minns inte att hon, vilket antecknats från polisförhör med henne, skulle ha gått för att köpa godis åt Mikael Roos. Hennes minnesbild idag är att hon skulle köpa godis åt Rolf Roos. Hon tror att hon gick ganska omgående efter att Mikael Roos hade kommit. Vad som har hänt efter att hon har gått vet hon inte. Såvitt hon nu minns hade Anders Roos ännu inte kommit till huset när hon gick för att handla.

När hon gick var Mikael Roos kvar i huset. Hon vet inte hur lång tid det kan ha tagit henne att gå och handla, kanske mellan 30 och 60 minuter. Hon hade handlat godis och läsk och hunnit gå en bit på vägen tillbaka när Anders och Mikael Roos hämtade upp henne med bilen. Mikael Roos sa att han skulle åka till Sydafrika. Hon

hade inte tidigare hört något om en resa till Sydafrika. Hon följde med i bilen och de körde till Arlanda. Hon har inget minne av vad som sades eller i övrigt hände under bilresan till Arlanda. Hon minns idag inget om att Mikael Roos under bilresan skulle ha sagt till henne att ”jag tror jag har slagit ihjäl farfar”. Hon minns att Mikael Roos sa att det hade blivit gap och skrik men minns inte att han sade att han slagit ihjäl farfar. Hon minns inte något om att de under bilfärden skulle ha stannat för att göra sig av med en hammare. Mikael Roos hade inte några biljetter. Hon och Anders Roos stannade en stund men åkte sedan tillbaka hemåt. Hon minns inte att det varit tal om att hon skulle sova över på hotell på Arlanda.

När de kom in i hennes hus var det Anders Roos som hittade Rolf Roos död. Hon minns inte var Rolf Roos fanns eller vad hon själv gjorde då. Hon minns överhuvudtaget inte så mycket av det där, ”det är som ett svart hål”. Hon minns dock att hon hittat en platspåse i hallen, vid dörren. Hon har efteråt hört att det fanns en hammare i påsen. Hon minns nu inte vad hon gjorde med den. Hon minns idag inte att hon då såg att det var en hammare i påsen och att hon visade den för Anders Roos.

Hon minns inte att någon annan än Anders och Mikael Roos skulle ha varit på besök hemma hos dem den dagen. Hon känner inte till någon särskild person som skulle kunna ha aggt till Rolf Roos. Hon vet att en del grannar tyckte att han var dryg och folk kan ha varit oroliga på grund av det Rolf Roos dömts för. Hon vet att det har diskuterats huruvida andra barnbarn också råkat illa ut. Hon vet att Rolf Roos tidigare haft en otrohetsaffär med en annan kvinna och att den kvinnans man misshandlat Rolf Roos.

Hon har problem med sitt minne, det har hon haft en tid. Hon går på minnesmottagningen och medicinerar. Hennes minne varierar, ibland är det bättre och ibland är det sämre. Hennes minne är idag sämre än det var förra sommaren, men problemen ”var på gång” redan då.

Målsäganden Maria Roos

Hon hade en bra relation till sina föräldrar. Rolf Roos kunde vara lite tjurig, men om man tog honom på rätt sätt var det inga problem. Det var mycket tjafs mellan Irene och Rolf Roos det sista året. Irene Roos hade varit glömsk länge och Irene Roos tyckte att Rolf Roos tjatade mycket på henne. Hon – Maria Roos – har sett hur föräldrarna skrikit på varandra, men har aldrig sett något våld dem emellan. Hon har inte någon uppfattning om relationen mellan Mikael och Rolf Roos, eftersom hon överhuvudtaget inte sett så mycket av Mikael Roos de senaste åren. Hon tror att hon träffade Mikael Roos senast under våren 2012. Hon vet dock att Irene och Mikael Roos har en bra relation.

Irene Roos har under flera år haft problem med sitt minne, men det sista året har det varit mycket illa, det har varit en katastrof. Det har nu fallerat totalt. Hon kan upprepa samma saker flera gånger, minns inte vad man sagt till henne och blandar ihop saker. När hon är trött eller stressad fungerar det inte alls, men vissa dagar när hon är utvilad fungerar det utan problem. Irene Roos har precis avslutat en utredning på geriatriska kliniken, med minnestester m.m., och man väntar på att få resultatet. Det lutar åt en Alzheimerdiagnos.

Hon har goda minnesbilder av den 31 juli 2013, eftersom det var hennes födelsedag. Irene Roos skickade ett sms till henne på morgonen och sa grattis. Därefter talades hon och Irene Roos vid på telefon. Hon berättade att hon inte hade något särskilt planerat. Irene Roos sa åt henne att ta bussen hem till dem och så kunde de köra henne hem. Hon slutade tidigt på sitt arbete och tog bussen, antingen kl. 13.40 eller kl. 14.40, troligtvis den senare bussen. Hon kom hem till sina föräldrar och därefter åkte de hem till henne. Under bilfärden ringde Anders Roos i telefon och Irene Roos sa att de skulle upp till Brevens Bruk. Hemma hos henne fikade de och därefter åkte Irene och Rolf Roos hem. De hade inte stannat särskilt länge. Hon tror att de var hos henne till kl. 17.00 -eller 17.30-tiden, men är inte helt säker på den

tidsangivelsen. Om hon i polisförhör har sagt att de åkte vid kl. 16.30, så kan det stämma. Hon noterade inte något särskilt mellan Rolf och Irene Roos när de åkte. Miriam Roos har berättat att denna samma dag besökte Rolf och Irene Roos, det måste i så fall ha skett efter att de kommit tillbaka hem.

Dagen därpå var hon på sitt arbete. Hon såg att Miriam Roos hade försökt att ringa henne, men hon hade inte kunnat svara. Istället fick hon ett sms från sin syster, Anna Stake, som bad henne att ringa. När hon ringde Anna Stake fick hon veta att Rolf Roos hade blivit mördad. Därefter ringde Miriam Roos henne. Senare åkte hon till Miriam Roos. När hon kom dit var även Anders och Irene Roos där. Irene Roos var "helt väck". Efter en tid åkte de ut till stugan i Brevens Bruk. Med dit följde bl.a. Miriam, Anders och Irene Roos.

När de kommit dit försökte Miriam Roos pumpa Irene Roos på information. Hon hörde en del av detta samtal. Vid något tillfälle kom Miriam Roos in till henne i stugan och skrek "de visste, de visste". Irene Roos var mycket snurrig. Det kan stämma, det som antecknats vid polisförhör med henne att Irene Roos berättade att Mikael Roos, under bilfärden till Arlanda "nog" hade sagt att "jag tror att jag har slagit ihjäl farfar", samt att Irene Roos svamlade något om att "de visste det när de var på väg upp". Irene Roos ändrar dock sin version hela tiden i frågor såsom hur resan upp gått till, olika tidpunkter och åt vem Irene Roos skulle handla godis. Hon vet inte varför Irene Roos har berättat på det sättet, antingen för att det faktiskt har hänt eller för att hon påverkats av vad man talat om. Hon har även under huvudförhandlingen noterat att Irene Roos nu inte minns att Irene och Rolf Roos hade varit och gratulerat henne under dagen.

Hon fick för inte så länge sedan höra att Rolf Roos skulle ha varit otrogen. Hon vet inget mer om det än att Rolf Roos sagt att det var gallimatias. Hon vet inte vem som dödat hennes far men hon tror inte att hennes mor, rent fysiskt, skulle ha kunnat

klara av det. Hon kan inte tänka på någon person som skulle ha haft motiv att döda hennes far.

Målsäganden Anna Stake

Hennes relation till de övriga är ungefär densamma som hennes syster, Maria Roos, har haft. Hon har dock stått närmare sin far än sin mor. Hon har dock inte träffat sina föräldrar särskilt ofta. Den sista gången hon träffade Rolf Roos var sommaren 2013, två veckor innan Rolf Roos avled. Hon och Anders Roos har haft en dålig relation de senaste tio åren. Hon har inte haft så mycket kontakt med Mikael Roos. Kort före nu aktuell händelse träffade hon honom för första gången på länge. Det var trevligt, de talade bl.a. om att han skulle börja studera.

Irene Roos har under många år haft problem med sitt minne. Hon äter även medicin för struma vilket påverkar bl.a. minnet. Irene Roos har problem att tänka logiskt.

Hon vet inte något om att några andra barn skulle ha blivit utsatta för något övergrepp från Rolf Roos sida, men det är något hon hört Anders Roos säga vid en julfest.

Hon vet inte vad hon gjorde under den 31 juli. Dagen efter, på morgonen vid niotiden, ringde Miriam Roos henne och berättade vad som hade hänt. Hon kontaktade Maria Roos och åkte senare på dagen, vid 14-tiden ut till stugan i Brevens Bruk. Irene Roos var där, det gick inte att få något vettigt ur henne. Hon talade inte något med Anders Roos. Hon har inte talat så mycket med Irene Roos om vad som hänt, men hon har vid tillfällena fått höra olika versioner, bl.a. om åt vem Irene Roos skulle gå och handla godis. Irene Roos har vid något tillfälle berättat att Mikael Roos vänt sig om i bilen under resan till Arlanda och sagt att han kanske hade slagit ihjäl farfar. Det kan stämma att hon berättat om detta i polisförhör den 2 augusti 2013. Hon hade den 1 augusti 2013 suttit utanför stugan i

Brevens Bruk med Irene Roos, Miriam Roos och någon ytterligare. Vid det samtalet gick Miriam Roos på hårt och ville ha svar från Irene Roos.

Hon vet inte något om någon otrohetsaffär och hon känner inte till att Rolf Roos skulle ha haft ovänner. Hon vet inte vem som har dödat Rolf Roos, men hennes mor är mycket klen och skulle inte ha kunnat göra det.

Den åtalade Mikael Roos

Han har alltid haft en bra relation till Anders Roos och till Irene Roos. Irene Roos har alltid stöttat honom. Hon har låtit honom bo hos henne och Rolf Roos i perioder, hon stod på hans första hyreskontrakt och hon har stått på mobiltelefonabonnemang åt honom m.m. Han har hela livet haft en väldigt bra relation till Miriam Roos.

Hans relation till Rolf Roos har varit svår. Rolf Roos var en ensam och tystlåten person och han upplevde denne som väldigt tjurig. Rolf Roos har emellertid hjälpt honom på olika sätt genom att exempelvis låna honom pengar. Rolf Roos brukade ofta bli irriterad när man kom dit oanmäld, men om Rolf Roos var förberedd på att man kom var det inga problem. Han har regelbundet sovit över hos Rolf och Irene Roos sedan barndomen. Han har aldrig slagits med Rolf Roos. Han fick för 10-14 år sedan veta det Rolf Roos hade gjort och som denne senare dömdes för. Han blev då besviken på Rolf Roos, men han förstod inte så mycket. Vetskapen medförde dock inte någon större förändring i hans och Rolf Roos relation, de har aldrig egentligen haft någon. Möjligtvis tog han lite mer avstånd från Rolf Roos. Händelsen splittrade dock släkten. Rolf Roos betedde sig illa mot Irene Roos, han var oförskämd och krävande gentemot henne. Han har dock aldrig sett Rolf Roos slå Irene Roos. Han vet inte hur händelsen påverkade relationen mellan Anders och Rolf Roos. Han vet dock att de båda bråkade ofta och Anders Roos har sagt att dennes far dog 2007.

Vid dagarna runt den 31 juli 2013 gjorde han följande. Han bodde då i andra hand i en lägenhet i Tybble. Han hade kort tid kvar på hyrestiden. Det är korrekt att han hade haft problem att betala hyran. Några dagar före den 31 juli fick han veta att han skulle börja studera i Kävesta. Eftersom Rolf och Irene Roos bodde relativt nära Kävesta folkhögskola skulle han bo hos dem när han studerade. Han åkte därför till dem någon dag före den 31 juli, han vet inte exakt datum, för att förbereda dem på att han skulle komma och bo hos dem. När han kom den dagen blev Rolf Roos irriterad och det blev en diskussion och tjafs om det. I samband med det ringde Irene Roos till Anders Roos, eller om det var tvärtom. Han är ganska säker på att det var vid det här tillfället som Rolf Roos sa att ”det här är inget jävla vandrарhem”. Han sov i vart fall hos dem under den natten. Dagen därpå gick han upp och gav sig senare iväg för att träna. När han kom tillbaka var Anders och Miriam Roos samt Miriam Roos son där. De satt med Irene Roos på altanen. Han gjorde dem sällskap. Miriam Roos hade köpt en gitarr åt honom. Rolf Roos satt nere i källaren och tittade på TV större delen av den tiden, men var uppe vid något tillfälle. När de sedan åkte följde han med Miriam Roos till Kumla och sov över hos henne. Därefter åkte han till sin bostad i Örebro. Han spenderade någon eller några dagar i Örebro.

Därefter, den 31 juli, vaknade han i lägenheten i Örebro, packade sina ägodelar, var på gymmet och tränade, gick till Tybble och handlade bl.a. choklad och tog sedan bussen till Sköllersta. Det är han som syns på de återopade bilderna från Tybble. Det kan stämma att han tog bussen så att han var framme i Sköllersta runt kl. 19.20. Han hade med sig en väska med alla sina kläder. När han kom till Irene och Rolf Roos hus stod Irene Roos ute och hängde tvätten. Han talade kort med henne. Hon berättade bl.a. att Anders Roos hade varit förbi med något brev. Han gick in i huset och ringde till sin far kl. 19.28, han tror att samtalet rörde brevet. Det var ett brev från polisen och Anders Roos hade inte velat lämna kvar det i Sköllersta. Han ställde sedan ifrån sig sin väska och lade sig i gästrummet och började läsa en bok. Irene Roos kom in och frågade om han ville ha något från affären. Han tror inte han

bad henne köpa något. De två liter Coca Cola som det framgår att hon bl.a. köpte skulle han aldrig bett henne köpa. Senare, mellan fem och femton minuter därefter, kom Anders Roos förbi. Då hade Irene Roos redan lämnat huset. Anders Roos hade brevet i bilen. Han tror inte att Anders Roos var inne i huset. De gick ut till bilen och han läste brevet. Det var goda nyheter, något om att han skulle få stöd från brottsoffermyndigheten i anledning av en tidigare händelse. Efter fem eller tio minuter åkte Anders Roos iväg. Han kan inte säga vad Anders Roos gjorde efter att han själv gått in i huset. Han vet att Anders Roos hade nycklar till huset. Han vet inte varför Anders Roos uppgett att samtalet kl. 19.28 kom från Irene Roos och att det skulle ha varit bråk mellan honom och Rolf Roos; den här dagen var det inte något tjafs. Irene Roos har de senaste åren blivit alltmer dement och även Anders Roos minne har blivit sämre. Självt har han tydliga minnen, bortsett från vad som hänt dagarna fram till den 31 juli.

Han gick in i huset och fortsatte att läsa. Han hade ställt alarmet på sin mobiltelefon på kl. 20.00 då han skulle se på ett TV-program. Larmet ringde och han gick ned till gillestugan för att titta på TV. När han hade kommit till hälften ned för trapporna såg han hur Rolf Roos halvlåg i fåtöljen. Han såg att Rolf Roos hade inslaget huvud och var blodig. Rolf Roos såg livlös ut. Han ropade ”hallå Rolf” eller ”hallå farfar”, men fick inget svar. Han var ganska säker på att Rolf Roos var livlös. Han gick upp för att ringa 112. Han var säker på att någon han älskade hade gjort det. Han blev skräddad och började tänka på vem det kunde vara. I stället för att ringa 112 ringde han sin far. Han hade i några månader funderat på att åka tillbaka till Sydafrika för att träffa sina släktingar. Sydafrika kom nu upp i hans tankar. Han tänkte att han skulle rikta misstankarna mot sig själv. Han var säker på att Rolf Roos var död och valde att istället försöka att rädda någon som lever. Efter att han hade talat med sin far, och bett denne komma, packade han sin väska och gick ut för att vänta. Han väntade i tio minuter men sedan gick han in igen för att ringa 112. Han kan vid det tillfället möjligtvis ha tagit några steg ned i trappan till gillestugan för att titta till Rolf Roos, för att se om denne rört sig. I stället för att ringa 112 ringde han

emellertid återigen Anders Roos. Han kan då ha frågat var denne var någonstans. Han gick sedan ut igen och ställde sig vid fotbollsplanen och väntade.

Han har inte något minne av att han överhuvudtaget sett Rolf Roos vid liv den 31 juli. Han kan inte heller minnas att han skulle ha hört Rolf Roos röst den dagen. Det är möjligt att han hörde att TV:n stod på nere i gillestugan. Han hörde inte någon annan i huset efter det att Irene Roos hade lämnat det. Han är inte säker på om han skulle ha hört om någon annan person hade rört sig i huset. Efter att han sett Rolf Roos hade han inte några tankar på att någon okänd person skulle kunna vara kvar i huset. Gästrummet ligger i anslutning till kontoret. När han gick ned för att se på TV hade han troligtvis inte skor på sig. Han hade vid tillfället samma kläder på sig som när han kom till Irene och Rolf Roos. Vilka skor han hade den dagen minns han inte, men av fotografier som åberopats i målet framgår att han hade ett par joggingskor av märke Asics eller Nike. Hans skostorlek varierar mellan olika märken men är mellan 43 och 45. Han var den 31 juli inte vid något tillfälle nere helt för trapporna och befann sig således aldrig i källaren. Den uppgift som antecknats från polisförhör med honom där det anges att han var ”precis nedanför trappen” stämmer således inte.

När Anders Roos kom berättade han för denne att han skulle till Sydafrika och ville ha skjuts till Arlanda. Det uppstod en diskussion om det, eftersom hans far blev tjurig och sa att denne skulle upp tidigt dagen därpå. Till slut gick Anders Roos emellertid med på att köra honom till Arlanda. Han berättade att Irene Roos var och handlade. De plockade upp henne halvvägs till Statoilmacken. Han var vid det tillfället aldrig ute ur bilen. Hon hoppade in i bilen och de berättade att de skulle till Arlanda. Vädret var dåligt, det var ganska sent och stämningen i bilen var spänd. Irene Roos var trött och tjugig och Anders Roos var irriterad. Själv satt han i sina egna tankar. De sa inte så mycket till varandra. Rolf Roos har aldrig slagit honom och han sa inte något om det i bilen. Han vet inte varför Anders Roos lämnat uppgift om att han skulle ha sagt så. Han har heller inte sagt något om att han trodde

att han slagit ihjäl Rolf Roos och vet inte var Irene Roos fått den uppgiften ifrån. Det stämmer att han talade med Miriam Roos per telefon under resan till Arlanda. Det var mest kallprat. När de kom till Arlanda försökte han att få tag på biljett till Sydafrika. Det gick dock inte eftersom det var för sent. Han sökte på internetdatorer som stod utställda, dock utan framgång. Irene och Anders Roos var kvar och väntade. Till slut sa han till dem att han hade fått tag på biljett och att de kunde åka. Han åkte in till Sergels torg för att möjligtvis hitta någon tjej som han kunde spendera natten hos. Det gick inte så bra eftersom det var Pride-festival. Vid fyra eller femtiden på morgonen åkte han tillbaka till Arlanda för att söka efter biljetter, fortfarande utan framgång.

Han var orolig att han nu var efterlyst. Han bytte kläder och försökte att förändra sitt utseende. Han tog sedan tåget och hoppade av vid en station som visade sig vara Sundbyberg. Där tog han i en automat ut de kontanter han hade på sitt bankkonto. Det är han som syns på de återopade övervakningsbilderna. Han hade då andra kläder på sig, byxorna var dock desamma som han hade haft föregående dag. Han försökte dölja sitt ansikte för att han inte ville att det skulle komma ut bilder på honom i media eller till polisen. Han tog tåget ned till Köpenhamn där han stannade i två dygn. Inte heller där fanns några biljetter i hans prisklass till Sydafrika. Han tog sig vidare till Tyskland och hamnade till slut på flygplatsen i Hamburg. Där tog han ett flyg till Sydafrika. När han väl kommit till Sydafrika blev han först mottagen av sin släkt. Han fick snabbt jobb och bostad i Sydafrika. Han arbetade en tid i Mocambique. Där blev han dock bestulen på bl.a. sitt pass och tvingades ta sig tillbaka till Sydafrika.

Han insåg till sin lättnad snabbt i Sydafrika att han var den ende som var misstänkt för att ha dödat Rolf Roos. Han bestämde sig efter en tid för att åka tillbaka till Sverige. Det var dock inte helt lätt. Han anmälde sig själv till Interpol och där sa de att han måste bli häktad. De vägrade dock att häkta honom. Han gick till ambassaden och bad dem hjälpa honom, men det kunde de inte göra. När sedan begäran

kom från Sverige om att få honom utlämnad var det något fel på den begäran varför det tog ännu längre tid. Han blev till slut frihetsberövad och satt två månader i ett sydafrikanskt fängelse. Det var en hemsk upplevelse och när han kom tillbaka till Sverige var han nedbruten. Det är ett skäl till hans uttalanden i det första polisförhören efter ankomsten till Sverige.

Åklagaren har bl.a. föredragit följande uppgifter som antecknats från förhör med Mikael Roos den 26 september 2014 ("PJ" är förhørsledaren och "MR" är Mikael Roos).

PJ: Från det du kommer till Rolf & Irene eh fram till Anders hämtar dig. Kan du redogöra för kort för liksom i stora drag, va vad händer då? Vad gör du och vad gör Irene?

MR: Hon gick hon gick jag kommer ihåg att hon gick till eh Statoil i Sköllersta.

PJ: Varför då?

MR: Jag har ingen kommentar, jag kommer inte ihåg.

PJ: För det Irene är ju inte så jätteung och fräsch jag vet inte går hon gärna till kävestakorset där till Statoil liksom bara sådär eller?

MR: Pensionärer brukar göra (ohörbart) gå promenader då och då.

PJ: Men du menar på att du vet inte varför hon gick dit?

MR: Jo jag bad henne jo jag bad henne att gå och köpa jo just det, jo jag bad henne att gå och köpa nånting godis, läsk eller nåt.

PJ: Varför då?

MR: För att eh jo för jag hade hittat honom och jag visste inte vad jag skulle göra så jag sa till henne nej hur var det nu.

Åklagaren har vidare föredragit följande som antecknats vid polisförhör med Mikael Roos den 3 oktober 2014.

Mikael informeras om att Miriam uppgett i förhör att Mikael börjat prata om att göra Rolf illa när denne kom ut från sitt fängelsestraff. Mikael tillfrågas vad han har att säga om detta.

Han säger att Miriam var rätt så deprimerad under den tiden som Rolf satt inne för brottet. Mikael säger att han har pratat i termer med Miriam om att göra Rolf illa. Mikael minns inte exakt hur samtalen gått till och innehållet i dem, men de pratade inte gott om Rolf. Mikael ändrar

sig sedan och säger att han inte kommer ihåg att han och Miriam pratat om att göra Rolf illa, men att de pratat illa om honom som person.

Mikael Roos har uppgett att han inte minns så mycket av vad han sagt vid polisförhören som hölls med honom den 26 september 2014 och vet inte varför han sagt delar av det som framgår av de förhören. Han var mentalt nedbruten vid tillfället. Han minns heller inte att han sagt det som antecknats från förhöret den 3 oktober 2014. Hans minnen idag är mycket bättre. Han har nu haft tid att tänka på händelsen och han är nu under mindre press m.m. En del uppgifter som han lämnat vid senare polisförhör och som inte är korrekta kan han ha lämnat eftersom han tyckte att förhørsledaren var dryg. Han ville även berätta så lite som möjligt för polisen, särskilt med tanke på förhørsledarens attityd till honom.

Han har inte dödat Rolf Roos. Han har tankar på vem som kan ha gjort det, men vill inte uttala sig om det. Han har hört historier om Rolf Roos otrohetsaffärer och alla kände till att Rolf Roos dömts för sexualbrott. Han kan därför tänka sig att många personer kände ett agg mot Rolf Roos. Han vet att han själv är oskyldig och valde att komma tillbaka till Sverige. Han trodde inte att det skulle gå så långt som till rättegång.

Vad övriga förhörspersoner har berättat och vad som framkommit av den skriftliga bevisningen redovisar tingsrätten nedan i den mån det får betydelse för tingsrättens överväganden.

Tingsrättens bedömning

Utgångspunkter för bedömningen

Beviskravet i brottmål brukar uttryckas så att det för fällande dom krävs att det ska vara ställt utom rimligt tvivel att den tilltalade gjort sig skyldig till brottet. Saken

kan också uttryckas så att det ska vara praktiskt taget uteslutet att någon annan än den tilltalade begått den med åtalet avsedda gärningen. Föreligger tvivel i detta hänseende ska åtalet ogillas.

I fall då det saknas bevisning som direkt binder den tilltalade vid gärningen bör som regel för fällande dom krävas stödjande bevisning som klargör de väsentliga delarna av händelseförloppet och positivt knyter just den tilltalade vid brottet. Om bevisningen består av enbart indicier öppnar sig i regel fler tolkningsmöjligheter och fler alternativhypoteser. Allmänt sett anses för fällande dom i ett sådant mål krävas att det kunnat klarläggas att den misstänkte gärningsmannen befunnit sig på brottsplatsen, att denne haft möjlighet att utföra gärningen och att annan gärningsman kan uteslutas.

Något om de olika förhörspersonernas berättelser

Vad först gäller Anders Roos så har han haft en svår situation i målet. Han är son till den avlidne och far till den som åtalats för gärningen. Det är uppenbart, och förklarligt, att han känner starka sympatier för Mikael Roos, vilket i viss mån har framgått under förhöret med honom. Han har dock vid förhöret i tingsrätten lämnat en sammanhållen och logisk berättelse. Han har, såvitt framgått, till absolut övervägande del berättat på samma sätt i tingsrätten som under hela förundersökningen. De uppgifter han har lämnat har i stor omfattning kontrollerats och har inte i någon del kunnat påvisas som oriktiga. Hans uppgifter om var han befunnit sig under den 31 juli har exempelvis kunnat kontrolleras mot mastuppkopplingar avseende hans mobiltelefon och inköpskvitton. Hans uppgifter får även till stor del stöd av vad Irene Roos berättat. Vad Anders Roos berättat om händelseförloppet tidigare under dagen den 31 juli, att han skulle besöka Irene och Rolf Roos men att dessa var hos Maria Roos, får stöd bl.a. av Maria Roos uppgifter. Den enda egentliga oklarheten i Anders Roos uppgifter är att han i polisförhör berättat att han och Miriam Roos

under dagen den 31 juli var och besökte Irene och Rolf Roos, vilket han vid förhöret i tingsrätten sagt sig inte minnas.

Såväl Irene Roos själv som samtliga hennes anhöriga som hörts i målet har berättat om hennes tilltagande minnessvårigheter. Det har framgått att hon hade stora problem med minnet, särskilt i stressade situationer, redan vid tiden för gärningen och att hennes minne nu är, som Maria Roos uttryckt det, ”en katastrof”. Flera av de hörda personerna har även beskrivit hur hon efteråt berättat om dagen/kvällen den 31 juli och att hon på flera punkter ändrat sina uppgifter om vad som hänt. Under förhöret i tingsrätten har framförallt åklagaren i stor utsträckning föredragit uppgifter som hon lämnat under förundersökningen. Mot bakgrund av det ovan beskrivna måste Irene Roos uppgifter beaktas med stor försiktighet. I vissa delar får hennes uppgifter dock stöd i övrig bevisning, exempelvis inköpskvitton och Anders Roos uppgifter. I sådana delar där det saknas tydligt stöd för hennes uppgifter kan inte någon större vikt läggas vid dem. Tingsrätten bortser exempelvis helt ifrån hennes uppgift om att Mikael Roos för henne skulle ha berättat att han trodde sig ha slagit ihjäl sin farfar.

Mikael Roos har lämnat en utförlig och, huvudsakligen, mycket detaljerad berättelse. Hans berättelse framstår dock i stora delar som en föga trovärdig efterhandskonstruktion. Till att börja med framstår det beteende han beskrivit som ologiskt och i delar otroligt. Tingsrätten framhåller härvid följande. Mikael Roos har berättat att han hade kommit halvvägs nedför trappen till gillestugan när han såg sin farfar blodig och, som han uppfattade det, död. Han gick dock inte ned för att närmare kontrollera detta utan bestämde sig direkt för att istället fly till Sydafrika. Frågan om en okänd gärningsman utifrån har förts fram i målet. I anledning av det konstaterar tingsrätten att någon tanke på att gärningsmannen fortfarande skulle kunna befinna sig i huset och att han därför kunde vara i fara uppenbarligen inte har slagit Mikael Roos vid det här tillfället. Därefter ringde Mikael Roos sin far och lyckades övertala denne att köra honom till Arlanda. Med i bilen till Arlanda fanns även

Irene Roos. Skälet till att han ville dra misstankarna på sig är för att han misstänkte att "någon han älskar" hade begått gärningen. Han har inte uttryckligen sagt det, men det är tydligt att denna någon som han misstänkte måste vara Anders eller Irene Roos. Ändå är det just de två som han, utan några vidare kommentarer om vad han sett i gillestugan, åkte till Arlanda med. Det framstår vidare som ologiskt att, när han lyckats dra misstankarna på sig själv för att rädda någon han älskar, och efter att han lyckats fly till Sydafrika där han enligt egna uppgifter hade ett bra liv, frivilligt komma tillbaka till Sverige. Han måste rimligtvis ha insett att om han lyckats övertyga polis och åklagare om sin oskuld, så skulle förundersökningen fortgå, varvid den han tidigare försökt rädda ändå skulle riskera att slutligen bli dömd.

Vidare framgår att Mikael Roos i polisförhör har lämnat uppgifter som han vid huvudförhandlingen tagit tillbaka. I vissa delar har han under huvudförhandlingen kommit med helt nya uppgifter som han inte lämnat vid polisförhör. Det är exempelvis först vid huvudförhandlingen som han har berättat att det var han som ringde telefonsamtalet kl. 19.28 och att det rörde brev som hans far hade till honom. Det är ett för bedömningen av händelseförloppet i övrigt viktigt telefonsamtal och det förefaller konstigt att Mikael Roos först vid huvudförhandlingen skulle lämna uppgift om att det i själva verket var han som hade ringt. Han har som skäl för sina nya/ändrade uppgifter uppgivit bl.a. att han i samband med polisförhören kände att han inte ville hjälpa polisen och att han tyckte att förhørsledaren var dryg. Mikael Roos har således enligt egna uppgifter först medvetet riktat misstankarna mot sig själv för ett så allvarligt brott som mord, sedan flytt från landet i syfte att stärka dessa misstankar, för att därefter komma tillbaka i syfte att rentvå sig själv. Han har därefter valt att lämna felaktiga uppgifter eller utelämna viktiga uppgifter för att han tyckte att förhørsledaren var dryg och för att han inte ville samarbeta med polisen. Det förefaller som ett minst sagt kontraproduktivt beteende.

Vad gäller Maria Roos och Anna Stake så är de också anhöriga till Rolf och Mikael Roos och, i likhet med de tre ovan nämnda, har inte heller de hörts under ed. De uppgifter som dessa två har lämnat har mindre betydelse för tingsrättens bedömning utan utgör snarare stödbevisning rörande framförallt Anders Roos beskrivning av händelseförloppet. Det har inte framkommit att någon av dessa båda har ändrat sina uppgifter under utredningens gång och inte heller finns skäl anta att någon av dem medvetet lämnat oriktiga uppgifter.

Vad gäller poliserna, kriminalteknikerna, handläggare på SKL, rättsläkaren och ambulanssjukvårdaren konstaterar tingsrätten att dessa hörts under ed avseende sådant som har med deras respektive yrkesroll att göra. Det har inte framkommit något som tyder på att de medvetet skulle ha lämnat oriktiga uppgifter. Flera av dem har dock klargjort att de bedömningar de gjort är just bedömningar, som kan vara mer eller mindre osäkra.

Mikael Rydelius och Anders Gustavsson var två grannar till Rolf och Irene Roos. De är utomstående till parterna i målet och har hörts under ed. Det har inte framkommit anledning anta att de skulle lämna medvetet felaktiga uppgifter. De uppgifter dessa två har lämnat innehåller dock ett antal oklarheter.

Mikael Rydelius har i polisförhör berättat att han någon gång under dagen den 31 juli sett en tjej på besök. Han uppfattade att det var ett barnbarn till Irene Roos. När han skulle ha sett denna tjej framgår inte, men utifrån berättelsen som den är nedtecknad har det varit en tid före klockan fem på dagen. Han har vid huvudförhandlingen uppgett sig inte minnas iakttagelsen av tjejen. Anders Gustavsson har bl.a. berättat att han under dagen den 31 juli såg Rolf och Anders Roos tillsammans klippa häcken i trädgården, något ingen annan berättat om, och något han själv inte nämnt i polisförhör. Han har i polisförhör berättat att han vid sjutiden på kvällen såg en okänd person komma. I tingsrätten, när han för första gången sett Mikael Roos, har han spontant sagt att den person han såg liknar Mikael Roos till utseendet. Han

har även berättat att han vid något tillfälle sett Anders Roos sitta utanför Rolf och Irene Roos bostad i en bil. Han har dock lämnat varierande besked om när i tiden denna iakttagelse skulle ha gjorts. Dessa båda vittnens uppgifter får anses ha ett förhållandevis lågt bevisvärde.

Följande framgår av den rättsmedicinska undersökningen

Vid obduktion av Rolf Roos påträffades tecken på kraftigt trubbigt våld mot huvudet, med bl.a. omfattande skallfrakturer och utbredda hjärnskador. Det konstaterades även skador på halsen och vänstra handen, med bl.a. en krosskada på vänstra pekfingeret. Skador konstaterades också på ryggen/flanken.

Rättsläkaren Henrik Druid lämnade, i sin rapport över utvidgad rättsmedicinsk obduktion av Rolf Roos, följande utlåtande.

Skadornas uppkomstsätt

Skadebilden talar starkt talar för att skadorna orsakats av annan person. Utseendet av skadorna i huden i hjässan, pannan och den högra tinningen, liksom utseendet av de underliggande skadorna på skallen talar för att dessa skador orsakats av slag med ett tungt tillhygge med en rundad, och till sin storlek begränsad träffyta, t ex en hammare. Även övriga slitsår/krossår och underhudsblödningar i ansiktet och på den högra handen kan ha uppkommit på detta sätt. Totalt uppskattas antalet träffar till minst 11 i huvudet/ansiktet, 1 på halsen och 2 på den vänstra handen. Skadan på ryggen/högra flanken har också orsakats av trubbigt våld. Det finns dock ingen synlig skada i huden som kan ge någon ledning beträffande hur detta trubbiga våld närmare varit beskaffat.

Skadornas uppkomsttidpunkt

Det är vanskligt att avgöra i vilken ordning skadorna har uppkommit. Förloppet av sprickbildningarna i pannan och höger tinning kan möjligen tala för att skadan nedtill i pannan [...] uppkommit före skadorna i den högra tinningen [...]. Fyndet av positiv reaktivitet för markörerna Beta-amyloid och 5100 i skadeområdet i hjärnans högra tinningslob i förening med positiv reaktivitet för kombinationen P-selektin + PECAM1, liksom den omfattande blodaspirationen (inandning av blod) talar för att det förflutit en icke helt kort tid mellan skadornas uppkomst till dödsfallet.

Dödsorsak

Undersökningsfynden talar starkt för att han avlidit av hjärnskadorna.

Ovan nämnde Henrik Druid har även i ett protokoll över rättsmedicinsk platsundersökning uttalat sig närmare i frågan om död tidspunktbestämning. Han i sitt förhör något korrigerat de angivna tiderna, se nedan.

I förhöret med Henrik Druid har denne bl.a. uppgett följande. Det har rört sig om *minst* 11 kraftiga slag, troligtvis fler, på huvud och ansikte med ett verktyg som kan vara en hammare. Skadornas utseende stämmer överens med att de skulle ha orsakats av en hammare, men det är möjligt att ett annat tillhygge använts. Slagen har orsakat hjärnskador och blodförlust. Skadan på ryggen kan vara orsakad av ett fall eller spark. Det är svårt att specificera den skadan eftersom det inte finns några korresponderande skador i huden. Det är möjligt att den skadan har uppkommit vid ett tidigare tillfälle även om den i och för sig ser färsk ut. Det är mycket svårt att bestämma ordningsföljden mellan de olika skadorna i huvudet. Det är vidare svårt att bestämma hur lång tid som har förflutit mellan skadornas uppkomst och döden. De tester han har gjort tyder på att tiden mellan skadornas uppkomst och döden i vart fall har uppgått till mer än fem minuter, förmodligen åtminstone femton minuter, och möjligtvis upp till en timme. Det innebär dock inte att Rolf Roos varit vid medvetande den tiden. Rolf Roos har med största säkerhet inte varit vid medvetande efter att skadorna i punkterna 13 och 14 i obduktionsprotokollet åsamkats. Rolf Roos skulle hade en normal tjocklek och för att åstadkomma de skador på skallen som nu är i fråga krävs kraftiga slag.

Vad gäller död tidspunkten har Henrik Druid i förhöret korrigerat vissa uppgifter han lämnat i protokoll över rättsmedicinsk platsundersökning. Han har därvid uppgett att han efteråt har räknat om tidpunkten för dödets inträde utifrån mätning av kalium i ögonvätskan. Han har uppgett att döden inträtt ungefär 19 timmar före uppmätningen vilket han således bedömt till kl. 21.23 den 31 juli. Vad gäller

beräkningen baserad på Rolf Roos kroppstemperatur har han uppgett att han utgick ifrån fel kroppsvikt i samband med sitt yttrande, och när hänsyn tas till korrekt vikt så har han kommit fram till tidpunkten kl. 01.20 den 1 augusti. För att komma upp i ett konfidensintervall om 95 %, gäller i båda fallen att döden kan ha inträtt fyra timmar före eller efter uppskattad tidpunkt.

Tingsrätten anser att följande slutsatser kan dras av den rättsmedicinska undersökningen. Rolf Roos har utsatts för kraftigt våld, mot framförallt huvudet, vilket orsakat de skador som anges i åklagarens gärningsbeskrivning. Rolf Roos har avlidit till följd av hjärnskadorna. Våldet, som utövats av annan person, har utövats med ett tillhygge, en hammare eller något annat med liknande träffyta. Rolf Roos har inte avlidit omedelbart, han har varit vid liv under i vart fall en kortare tid efter att våldet utövats. Han har med största sannolikhet inte varit vid medvetande under denna tid. Rolf Roos har med stor sannolikhet avlidit någon gång mellan kl. 17.23 den 31 juli och kl. 05.20 den 1 augusti.

Följande framgår av den tekniska undersökningen

Det har genomförts en omfattande teknisk undersökning av bl.a. huset, trädgården, den bil som användes vid färden till Arlanda och den hammare som misstänks ha använts vid gärningen.

En skospårundersökning har genomförts, dels i husets markplan, dels i källarplan, i gillestugan, dels ock i trappan ned till källarplan. Man har påträffat totalt 26 skospår, 2 fotspår samt 2 dammbilder vilka man i undersökningsprotokollet benämmt ”fotspår i rörelse”. Ett spår, vilket benämnts ”S028”, är ett spår avsatt av en person utan skor på sig. Det spåret är avsatt bakom den fåtölj i vilken Rolf Roos hittades avliden. Vidare finns bredvid det spåret, dvs. också precis bakom fåtöljen spår i dammet som enligt utredaren tyder på att det är fråga om ”fotspår i rörelse”, dessa spår benämns ”S029” och ”S030”. De skospår som har påträffats har jämförts med

skor tillhörande ”behöriga” personer, dvs. ambulanssjukvårdare, Anders Roos och Irene Roos. Efter att dessa spår sorterats bort har man vid undersökningen iakttagit ett skospårsmönster från en ”okänd sko” som återkommit på olika ställen i källaren (spår S032 och S033 avsatta snett bakom fåtöljen till höger om denna i närheten av trappen), i trappen mellan källare och markplan, i korridoren utanför kontor och sovrum på markplan och på kontoret. Skospåret på kontoret påträffades under det skrivbord i vilket en låda hade brutits upp (spår S057). Vissa spår har varit för otydliga för att kunna bedömas närmare.

Vad gäller skospårundersökningen har förhör hållits med Christer Olsson, som varit en av de kriminaltekniker som lagt ut de s.k. DLK-folier som använts för att ta upp sko- och fotspår. Vidare har förhör hållits med brottsplatsundersökaren Anna Stjernqvist, som är den som har granskat DLK-folierna efter fot- eller skoavtryck. Slutligen har i denna del även Katarina Nyberg hörts. Hon arbetar på Polismyndigheten i Västra Götaland, tekniska roteln. Hon arbetar med den skospårdatabas som polismyndigheten har, och hon är den som har tagit fram förslag på möjliga skor vars skoavtryck passar till det okända skospår som avsatts i bl.a. spår S057.

Vad först gäller skospåret från ”den okända skon” vars spår har påträffats på flera ställen i bostaden, såväl nere i gillestugan, i trappen upp och i kontoret vid den uppbrutna lådan (spår S057 m.fl.), är det mycket som talar för att dessa skospår är avsatta av gärningsmannen. Det som framförallt talar för detta är det faktum att skospåren hittats i kontoret i anslutning till den uppbrutna skrivbordslådan i vilken man funnit spår av Rolf Roos blod. Spår av dessa skor har också påträffats nere i gillestugan och i trappen vilket också talar för att de avsatts av gärningsmannen. De skospår som avsatts från dessa skor nere i gillestugan har dock avsatts på en sådan plats att de inte kan ha avsatts i direkt anslutning till gärningen. Tingsrätten anser att utredningen visar att gärningsmannen inte hade några skor på sig när gärningen utfördes, det är spåren S028-S030 som har avsatts vid gärningstillfället.

Katarina Nyberg har berättat om den analys hon gjort och varför hon kommit fram till de förslag hon haft på skor som har avsatt skospåret S057. Hon har kommit fram till att det rör sig om en fritidssko av joggingmodell och att skoavtrycket stämmer överens med olika modeller av märket Asics. Katarina Nyberg har dock medgivit att det kan finnas skor av andra modeller som avsatt dessa spår.

Av utredningen framgår vidare att i en plastpåse som stod på hallgolvet vid entrédörren påträffades bl.a. en hammare. Av sakkunnigutlåtande rörande plastpåsen och hammaren framgår bl.a. att det i en besudling i plastpåsen påvisades blod där resultaten vid en analys talade extremt starkt för att det kom från Rolf Roos och extremt starkt för att det inte kom från någon av de andra personer man testat det mot, bl.a. Mikael Roos. På plastpåsen har i övrigt inte påvisats något DNA som kunnat jämföras mot person eller några fingeravtryck som bedömts användbara för individualisering. Vissa hushållspappersbitar som legat i plastpåsen har undersökts. Några bitar har varit besudlade med blod där resultaten vid en analys talade extremt starkt för att det kom från Rolf Roos.

Vidare fanns blod på hammaren där resultaten vid en analys talade extremt starkt för att det kom från Rolf Roos. Blodbilden på hammaren bedöms i sakkunnigutlåtande vara avsatt genom kontakt med blod och genom stänk av blod från nära håll. På hammarens skaft, nära hammarhuvudet iakttogs en vävnadslig besudling som bedömdes utgöras av human eller animalisk vävnad. DNA på vävnaden som kan jämföras mot person kunde dock inte påvisas. En avgjutning som gjorts på en av skadorna i skallen på Rolf Roos har jämförts med slagytan på hammaren. Vid jämförelse mellan skadan och slagytan har man iakttagit liknande form och storlek. I sakkunnigutlåtandet har därefter den slutsatsen dragits att resultaten i någon mån talar för att den avgjutna skadan har åstadkommit med aktuell hammare. I den här delen har Lennart Jonasson, som arbetar på SKL, hörts. Han har bekräftat de uppgifter som ovan angivits, såvitt avser jämförelsen mellan avgjutningen av skada från Rolf Roos skalle och hammaren.

Tingsrätten anser att utredningen är sådan att det är bevisat att den i beslag tagna hammaren är det tillhygge som använts för att döda Rolf Roos. På hammaren har inte säkrats några fingeravtryck som bedömts vara användbara för individualisering och, utöver Rolf Roos blod, inte heller någon DNA som kan jämföras mot person.

Som tingsrätten berört tidigare har undersökning även genomförts i kontoret. Det har kunnat konstateras att en låda i skrivbordet brutits upp och bl.a. en del mynt låg på golvet. På den uppbrutna lådan påträffades DNA där resultaten vid en analys talade extremt starkt för att det kom från Rolf Roos, men inte några identifierbara fingeravtryck. På ett block med betalorder som låg i lådan påvisades blod där resultaten vid en analys talade extremt starkt för att det kom från Rolf Roos. På samma block säkrades fingeravtryck som jämfördes mot bl.a. Mikael Roos, det var inte hans fingeravtryck.

I målet har tre olika polismän hörts angående undersökningar som de har gjort med polishundar i trädgården, uppfarten, garaget och den bil som Anders Roos använde för att skjutsa Mikael Roos till Arlanda. Det är hundar som varit tränade att söka efter bl.a. blod. Sökning har bl.a. gjorts i anslutning till källaringången och huvudingången, utan att hund markerat för spår av blod. Inte heller i Anders Roos bil har något spår av blod hittats.

Åklagaren har lyckats bevisa att Mikael Roos uppsåtligen dödade Rolf Roos

Åklagaren har således i målet gjort gällande att det var Mikael Roos som dödade Rolf Roos, vilket Mikael Roos har förnekat.

Någon direkt bevisning, som binder Mikael Roos vid gärningen föreligger inte. Man har inte kunnat knyta honom med hjälp av DNA eller fingeravtryck till mordvapnet. Inte heller har hans DNA funnits i anslutning till Rolf Roos kropp eller

i övrigt i gillestugan där gärningen skedde. Man har vidare undersökt den bil som han åkte i när han lämnade platsen och där har man inte funnit spår av något blod. Utredningen tyder på att det ”okända skoavtryck” som sannolikt har avsatts av gärningsmannen har avsatts av en joggingsko av märket Asics. Av fotografier framgår att Mikael Roos den 31 juli haft joggingskor på sig och han har själv bekräftat att de kan ha varit av märket Asics. Bevisningen är dock inte sådan att det ”okända skoavtrycket” med någon större säkerhet kunnat knytas till Mikael Roos.

Däremot finns en rad för Mikael Roos besvärande omständigheter. Tingsrätten vill härvid peka på följande.

Till att börja med är vad tingsrätten ovan redogjort för avseende Asics-skorna en i viss mån besvärande omständighet för Mikael Roos. Vidare har han, vilket tingsrätten redogjort för ovan, ändrat sina uppgifter under utredningens gång och har kommit med ologisk förklaring till sitt beteende, att lämna brottsplatsen och fly landet.

Enligt rättsläkaren har Rolf Roos med stor säkerhet (ett konfidensintervall om 95 %) avlidit någon gång mellan kl. 17.23 den 31 juli och kl. 05.20 den 1 augusti. Det är ett förhållandevis stort tidsspänn. Utredningen i övrigt snävar dock kraftigt in detta tidsspänn. Det står till att börja med helt klart att gärningen skett senast en kort stund före kl. 20.03. Skälet till att Mikael Roos ringde Anders Roos vid den tidpunkten var för att han ville ha skjuts till Arlanda, eftersom Rolf Roos då var död eller döende i gillestugan. Tingsrätten anser även att det finns sådant stöd för Anders Roos uppgifter rörande de telefonsamtal som skett under kvällen och vad Anders Roos har företagit sig i anledning av samtalen, att hans uppgifter i den delen ska läggas till grund för bedömningen. Det innebär att tingsrätten finner visat att Rolf Roos fortfarande var vid liv kl. 19.28, eftersom skälet till att Irene Roos ringde samtalet var för att Mikael och Rolf Roos då bråkade. Anders Roos har berättat att han under det samtalet hörde Rolf Roos röst i bakgrunden. Att det var just vid detta

tillfälle som Rolf Roos fällde kommentaren att ”det här är inget vandrarhem” har Anders Roos varit säker på. Av utredningen framgår vidare att Mikael Roos hade en stor packad ryggsäck med sig när han kom, vilket också talar för att det var vid det här tillfället, inte någon dag tidigare, som Rolf Roos gjorde uttalandet om vandrarhem. Anders Roos har vidare berättat att han, när han kom till bostaden på Erstorpsvägen ungefär fem minuter efter telefonsamtalet, var inne i huset och tittade ned i gillestugan varvid han hörde sin far ”hosta till”. Han har varit något osäker på denna uppgift och har inte beskrivit sina iakttagelser av sin far närmare. Av utredningen går under alla förhållanden att dra slutsatsen att gärningen skett någon gång mellan kort efter kl. 19.28 och kort före kl. 20.03 den 31 juli.

Det är bevisat i målet att Mikael Roos kom hem till Rolf och Irene Roos vid 19.20-tiden den 31 juli. Detta framgår av hans egna uppgifter och av skriftlig bevisning i form av fotografier och kvitton i anledning av Mikael Roos inköp på ICA Tybble som skedde vid kl. 18.40, strax innan han tog bussen till Sköllersta. Vidare framgår detta av Anders Roos uppgifter rörande telefonsamtalet kl. 19.28 samt även av vad Irene Roos berättat. Mikael Roos har således befunnit sig i bostaden vid tidpunkten för gärningen.

I övrigt har, under någon del av denna tid, Irene Roos befunnit sig i bostaden. Exakt när Irene Roos lämnade bostaden för att gå och handla är inte utrett. Det har dock skett kort efter kl. 19.28, eftersom hon inte varit kvar i bostaden när Anders Roos kom dit ungefär fem minuter efter det samtalet. Anders och Mikael Roos har berättat att Irene Roos inte var där när Anders Roos kom och Irene Roos har själv berättat att hon gick innan Anders Roos anlände. Av åberopat kvitto framgår att Irene Roos handlade godis och läsk på Statoil Kävesta kl. 20.14. Det har tagit en stund för henne att gående ta sig dit och hon var därefter aldrig tillbaka i huset, eftersom Anders och Mikael Roos plockade upp henne längs vägen. Hon har själv berättat att hon går sakta. Polismannen Peter Jellvert har gått den tänkta sträckan (1,6 kilometer) i sakta takt och har klockat tiden från Erstorpsvägen till Statoil-

macken till 20-22 minuter. Vad som är ”sakta takt” är subjektivt och det är heller inte helt säkert att Peter Jellvert har gått exakt den sträcka som Irene Roos gått, varför polismannens bedömning innehåller en del osäkerhetsmoment. Av Peter Jellverts uppgifter, tillsammans med den skriftliga bevisningen och vad Anders och Irene Roos berättat, framgår dock att Irene Roos varit ute ur huset under större delen av det tidsspann då gärningen begåtts. Tingsrätten anser visat att hon inte kan ha varit där under så lång tid efter kl. 19.28 att hon skulle ha hunnit utföra gärningen. Vad gäller Irene Roos framgår även följande. De kläder som hon hade på sig när polis efteråt kom till platsen har undersökts utan några spår av blod. Även hennes skor har tagits i beslag och jämförts med skospåren. Dessa skor har inte avsatt de skospår som setts nere i gillestugan och sedan uppe i kontoret vid den uppbrutna byrålådan. Inte heller hennes DNA eller fingeravtryck har påvisats på mordvapnet. Det förefaller också otroligt att hon rent fysiskt skulle ha kunnat utföra gärningen. Tingsrätten anser således att hon kan uteslutas som möjlig gärningsman.

Även Anders Roos har sannolikt befunnit sig i bostaden under någon del av den tid då gärningen utförts. Vad gäller Anders Roos konstaterar tingsrätten att även de kläder som han hade på sig när polis kom till platsen undersöktes utan några spår av blod. Vidare har också hans skor tagits i beslag, undersökts och jämförts med skospåren. Det är inte hans skor som avsatt det skospår som setts nere i gillestugan och sedan uppe i kontoret vid den uppbrutna byrålådan. Inte heller hans DNA eller fingeravtryck har påvisats på mordvapnet. Den påvisade tidslinjen är vidare sådan att det förefaller mycket osannolikt att han överhuvudtaget skulle ha haft tid att utföra gärningen. Han har fått telefonsamtalet kl. 19.28, kört till huset på Erstorpsvägen och varit där cirka fem minuter senare. Det har förekommit olika uppgifter i frågan om huruvida Anders Roos alls var inne i huset vid detta tillfälle, men tingsrätten utgår ifrån att han var det. Både han och Mikael Roos har berättat att man ganska omgående gick ut och satte sig i bilen i några minuter och att Anders Roos sedan åkte. Av hans egna uppgifter, vilka stöds av kvitton framgår att Anders Roos handlade på ICA Pålsboda kl. 19.57. Polismannen Peter Jellvert har klockat

tiden det tar att köra i laglig takt mellan Erstorpsvägen och ICA Pålsboda. Han har kommit fram till att det tar 8-9 minuter. Med utgångspunkten att det måste ha tagit Anders Roos åtminstone tio minuter att köra till ICA Pålsboda, parkera bilen där, gå in och plocka åt sig varor och sedan betala, lämnar det en tid om drygt tio minuter under vilken han skulle ha haft möjlighet att utföra dådet på ett sådant sätt att Mikael Roos inte märkte det, bryta sig in i skrivbordslådan i kontoret och, utan att lämna några spår av blod i bilen, sedan köra från platsen. Tingsrätten anser att utredningen är sådan att Anders Roos kan uteslutas som möjlig gärningsman.

Inget i utredningen tyder på att en okänd person utifrån skulle ha tagit sig in i huset och genomfört gärningen. Några iakttagelser av okända personer i anslutning till huset vid tiden för gärningen har inte gjorts. Anders Gustavsson har i polisförhör lämnat uppgift om att han sett en okänd person vid sjutiden. Vid huvudförhandlingen har det visat sig att det med största säkerhet var Mikael Roos han såg anlända. Den iakttagelse som Mikael Rydelius eventuellt gjort av en yngre kvinna har gjorts ett antal timmar före kl. 19.27 och den kvinnan skulle därför inte kunna vara gärningsmannen. Några spår av att någon kommit eller lämnat huset via källaringången har inte hittats, trots att detta undersökts. Gärningen har vidare utförts av någon i strumplästen, vilket är en omständighet som i sig talar mot en okänd gärningsman som kommit utifrån. Vidare har mordvapnet lämnats i en plastpåse i bostaden på bottenvåningen och någon har brutit sig in i skrivbordslådan i kontoret. Alla anhöriga kände till att Rolf Roos förvarade en del pengar och värdesaker där, men det har knappast varit känt för utomstående. Tingsrätten noterar att det i övrigt inte har varit tillrört i bostaden, gärningsmannen har alltså gått direkt till lådan. En okänd gärningsman ska dessutom ha gjort allt detta utan att Mikael Roos, som befunnit sig i rummet bredvid kontoret, har märkt något. Tingsrätten anser att åklagaren har förebringat sådan bevisning att även en okänd gärningsman kan uteslutas.

Utredningen visar således att Mikael Roos har varit på plats under den tid då gärningen utförts. Han har vidare varit ensam med Rolf Roos under större delen av denna tid. Kort före gärningen har han bråkat med Rolf Roos och kort efter den har han lämnat landet. Alla alternativa gärningsmän är uteslutna. Tingsrätten anser att det är ställt utom rimligt tvivel att det är Mikael Roos som har utfört gärningen.

Gärningen har besatt i att minst 11 kraftiga slag med en hammare har utdelats i huvudet på Rolf Roos. Det har framgått att slagen har orsakat omfattande skallskador. Omfattningen av det utövade våldet och de skador som har kunnat påvisas talar för att Mikael Roos avsikt när slagen utdelades var att beröva Rolf Ros livet (s.k. avsiktssuppsåt). Utredningen är dock inte sådan att det är ställt utom rimligt tvivel att sådant uppsåt förelåg. Detsamma gäller s.k. insiktssuppsåt. Frågan är istället om Mikael Roos har haft s.k. likgiltighetsuppsåt.

Avgörande för bedömningen av om likgiltighetsuppsåt förelegat är, förutom gärningsmannens insikt att det fanns en risk för att gärningen skulle medföra effekten, i detta fall att Rolf Roos skulle dö, gärningsmannens inställning eller attityd vid gärningstillfället inför att effekten skulle förverkligas. Utgångspunkten ska vara omständigheterna vid gärningen. Om gärningsmannen varit medveten om att det förelåg en mycket hög sannolikhet för att en viss effekt skulle inträffa, anses likgiltighet ha förelegat redan på grund av detta. Då risken inte varit mycket hög men ändå avsevärd kan omständigheter som hänsynslöst beteende eller upprörd sinnesstämning tala för att gärningsmannen varit likgiltig. När det gäller våldsbrott mot person är ofta själva angreppssättet och den effekt som detta typiskt sett är ägnat att orsaka av avgörande betydelse för uppsåtsbedömningen. Typexemplet är om någon medvetet använt ett livsfarligt vapen mot en annan på ett sätt som typiskt sett är ägnat att förorsaka dennes död. Då talar som regel förhållandena starkt för att gärningsmannen också varit likgiltig för om offret skulle dö eller inte.

Som tingsrätten konstaterat ovan har ett mycket kraftigt våld använts vid gärningen. Att det förelåg en mycket hög sannolikhet att det våldet skulle leda till Rolf Roos död måste Mikael Roos, i vart fall någon gång under det att han utövade våldet, ha blivit medveten om. Han har varit likgiltig inför detta. Han är därför överbevisad om att ha begått gärningen uppsåtligen.

Hur ska gärningen rubriceras och vilket straffvärde har den?

Mikael Roos har således uppsåtligen dödat Rolf Roos. De frågor som tingsrätten då ska besvara är om detta ska bedömas som mord eller dråp och vilket straffvärde gärningen har.

Den som berövar annan livet ska enligt 3 kap. 1 § brottsbalken dömas för mord. Vid sidan av detta huvudstadgande finns i 2 § en särskild bestämmelse för det fall brottet med hänsyn till omständigheterna som föranlett gärningen eller annars är att anse som mindre grovt. I så fall rubriceras brottet som dråp och föranleder straff enligt en lindrigare straffskala.

Straffskalan för mord fick den lydelse som är aktuell i detta mål genom lagstiftning, som trädde i kraft den 1 juli 2009. Enligt förarbetena (se prop. 2008/09:118 s. 43) ska domstolen vid straffmätningen använda hela straffskalan och vid straffvärdebedömningen göra en helhetsbedömning av samtliga inverkan omständigheter i det enskilda fallet och även beakta att dessa kan föreligga i olika grad.

Enligt propositionen är omständigheter, som bör tala i skärpande riktning t.ex. att brottet har föregåtts av noggrann planering eller har präglats av särskild förslagenhet, att brottet har syftat till att främja eller dölja annan brottslighet eller att gärningen har varit särskilt hänsynslös genom att den medfört ett svårt lidande för brottsoffret. Annat, som enligt propositionen, talar i skärpande riktning, är att

brottet har riktat sig mot en närstående eller att brottsoffret har befunnit sig i en skyddslös ställning.

Omständigheter, som talar i lindrande riktning, är enligt propositionen t.ex. att händelseförloppet har varit hastigt och att den tilltalade har haft svårt att besinna sig eller att brottet har föregåtts av ett kraftigt provocerande beteende. De omständigheter som i propositionen anges vara skärpande eller tala i mildrande riktning är endast exemplifierande.

Högsta domstolen har i rättsfallet NJA 2013 s. 376 redogjort för riktlinjer vid straffvärdebedömning av uppsåtligt dödande och då konstaterat att det finns anledning att betrakta straffskalorna för mord och dråp som en enhet, dvs. som en glidande skala på vilket det aktuella brottet ska placeras in med hänsyn till de olika faktorer som har betydelse för hur brottet ska bedömas samt för straffvärdet och straffmätningen i det enskilda fallet. Utgångspunkten vid bedömningen är enligt Högsta domstolen, att den som gör sig skyldig till uppsåtligt dödande ska dömas för mord till fängelse 14 år. Först om omständigheterna sammantagna är sådana att de framstår som klart förmildrande kan straffvärdet anses understiga 10 års fängelse, varvid brottet ska rubriceras som dråp. Livstids fängelse ska tillämpas endast i de undantagsfall då ett tidsbestämt fängelsestraff på 18 år inte är tillräckligt. Exempel på när livstidsstraffet kan komma ifråga är situationer då gärningsmannen mördat mer än en person eller då omständigheterna annars är synnerligen försvårande. För att straffet ska bestämmas till fängelse 16 år bör det krävas att omständigheterna sammantagna tydligt talar för ett högre straff medan fängelse 18 år bör tillämpas endast i de fall då omständigheterna är mycket försvårande.

Frågan om brottet är att bedöma som mord eller dråp och dess straffvärde ska således avgöras med hänsyn till samtliga omständigheter vid gärningen.

Tingsrätten övergår nu till att behandla rubricering och straffvärde i det aktuella fallet. Utgångspunkten för bedömningen är alltså att gärningen ska bedömas som mord och att straffvärdet motsvarar fängelse 14 år. Några egentliga förmildrande omständigheter har inte framkommit i målet. Det kan dock konstateras att gärningen inte synes ha varit planerad i förväg utan snarare ger intryck av att ha begåtts mer eller mindre i hastigt mod.

Det finns flera försvårande omständigheter som talar för att straffvärdet bör bli högre än 14 år. Utredningen ger vid handen att angreppet på Rolf Roos kommit överraskande och bakifrån; han har inte haft någon egentlig möjlighet att försvara sig. Det finns inte något som tyder på att angreppet föregåtts av någon form av provokation. Rolf Roos har befunnit sig i sin egen bostad där han har haft rätt att känna sig trygg. Rolf Roos har vidare varit en äldre man och gärningen har begåtts av en honom närstående.

Mot bakgrund av de omständigheter som visats i målet anser tingsrätten till att börja med att gärningen inte kan rubriceras som dråp utan måste rubriceras som mord. De försvårande omständigheter som förekommit medför vidare att straffvärdet måste sättas högre än 14 år. Tingsrätten menar dock att det stannar vid 16 år.

PÅFÖLJD

Mikael Roos förekommer under fyra avsnitt i belastningsregistret. Han är senast dömd den 5 november 2010 för ringa narkotikabrott.

Mot bakgrund av gärningens höga straffvärde är någon annan påföljd än ett fängelsestraff inte möjlig. Tingsrätten bestämmer straffets längd i enlighet med straffvärdet, dvs. 16 år.

AVRÄKNING AV DEN TID MIKAEL ROOS VARIT FRIHETSBERÖVAD

Mikael Roos har i anledning av gärningen i detta mål varit frihetsberövad såväl i Sverige som, under en tid, i Sydafrika. Den tid Mikael Roos varit frihetsberövad i Sverige är sådan som alltid ska avräknas från det fängelsestraff han nu ådöms (s.k. obligatorisk avräkning). Denna tid anges i avräkningsunderlaget som bifogas domen.

Den tid Mikael Roos varit frihetsberövad utomlands ska avräknas, om inte särskilda skäl talar emot det (s.k. fakultativ avräkning). Om sådan avräkning sker ska tingsrätten ange detta särskilt i domslutet.

Det har framkommit att Mikael Roos frihetsberövades i Sydafrika den 29 juli 2014 och att han anlände till Sverige den 26 september 2014, och den dagen kl. 09.20 greps i enlighet med det svenska häktningsbeslutet. Under frihetsberövandet i Sydafrika vistades han i ett Sydafrikanskt fängelse. Tingsrätten anser att denna tid ska räknas av från det fängelsestraff Mikael Roos nu ådöms.

SKADESTÅND

Eftersom Mikael Roos nu döms för mord av Rolf Roos är han skyldig att betala skadestånd till Irene Roos, Anna Stake och Maria Roos. Yrkade belopp är i sin helhet vitsordade och ska utgå.

HÄKTNING

Eftersom Mikael Roos nu döms för mord, där minimistraffet uppgår till fängelse tio år, ska han vara häktad om det inte är uppenbart att skäl för häktning saknas. Det är inte uppenbart att sådana skäl saknas. Vidare anser tingsrätten att det föreligger en

risk att Mikael Roos på fri fot undandrar sig straff. Han ska därför kvarbli i häkte till dess att domen i ansvarsdelen vinner laga kraft mot honom.

ÖVRIGA FRÅGOR

Mikael Roos har medgivit åklagarens särskilda yrkande. Eftersom yrkandet är lagligen grundat ska det bifallas.

Mikael Roos döms för brott för vilket fängelse ingår i straffskalan. Han ska därför enligt lagen (1994:419) om brottsofferfond betala en avgift på 500 kr, som ska föras till en brottsofferfond.

Vid huvudförhandlingen har, inom stängda dörrar, förevisats fotografier utvisande Rolf Roos döda kropp. Det finns skäl att låta sekretessen bestå för dessa bilder.

Vad målsägandebiträderna har yrkat i ersättning är skäligt och ska bifallas.

Advokat Karlsson har yrkat ersättning för 163 timmars arbete. Han har även yrkat ersättning för bl.a. 79,5 timmars tidsspillan samt för utlägg i samband med att han rest till Sydafrika för att träffa Mikael Roos som då befann sig där. Mot bakgrund av målets art och omfattning, samt den insats som advokat Karlsson har lagt ned anser tingsrätten att yrkad ersättning för arbete är skälig. Tingsrätten anser även att resan till Sydafrika får accepteras, vilket innebär att de utlägg och kostnader i anledning av sammanträffandet med Mikael Roos där, ska ersättas. Sammantaget anser tingsrätten således att advokat Karlssons ersättningsanspråk i sin helhet ska bifallas. Tingsrätten har dock korrigerat en felsummering.

Kostnaderna för försvararen och målsägandebiträderna ska, med hänsyn till det långa fängelsestraff som Mikael Roos ådöms, stanna på staten.

ÖREBRO TINGSRÄTT

DOM
2015-01-07

B 3828-13

Rotel 1

HUR MAN ÖVERKLAGAR, se bilaga 2 (DV 400)

Överklagande ställs till Göta hovrätt och ska ha kommit in till tingsrätten senast den 28 januari 2015.

På tingsrättens vägnar

Magnus Wickman

FRIHETSBERÖVANDE (i Sverige), se Avräkningsunderlag

Underlaget avser

Person-/samordningsnummer/födelseid 19891222-6654	Datum för dom/beslut 2015-01-07
Efternamn Roos	Förnamn MIKAEL Anders Rolf

Ovan angiven person har under en sammanhängande tid av minst 24 timmar varit frihetsberövad som anhållen, häktad eller på något annat sådant sätt som avses i 19 a § lagen (1974:202) om beräkning av strafftid m.m. eller 10 a § lagen (1998:603) om verkställighet av slutna ungdomsvård under nedan angivna tider.

Frihetsberövad

Frihetsberövandet hävt/upphört/avbrutet

2014-09-26	
------------	--

Särskild anteckning

- Kriminalvården har lämnat domstolen en underrättelse om att det finns uppgifter hos Kriminalvården som är av betydelse för avräkning (8 § förordningen (1974:286) om beräkning av strafftid m.m.).

Särskild upplysning till Kriminalvården m.fl. myndigheter

- Det finns tidigare meddelad dom, beslut eller avräkningsunderlag enligt 12 a § strafföreläggandekungörelsen (1970:60) som innehåller uppgift om frihetsberövande som har betydelse för avräkning (3 § 4 förordningen (1990:893) om underrättelse om dom i vissa brottmål, m.m.).

Underskrift

ÅKLAGARMYNDIGHETEN
Åklagarområde Bergslagen
Åklagarkammaren i Örebro
Kammaråklagare Karin Lindell

Ansökan om stämning

2014-12-01

Sida 1(6)
Handling 306
Ärende AM-114151-13
Handläggare 503A-21

Aktbilaga 1/15

Ange dessa uppgifter vid kontakt med myndigheten

Häktat mål

Örebro tingsrätt

Box 383
701 47 ÖREBRO

ÖREBRO TINGSRÄTT
Rotel 1

INKOM: 2014-12-01
MÅLNR: B 3828-13
AKTBIL: 41

TR mål: B 3828-13
Handl.: VÅLD

1	Tilltalad: efternamn och alla förnamn		Tilltalsnamn	Yrke/titel
	Roos, Mikael Anders Rolf		Mikael	
	Personnr	Medborgare i	Telefon	Tolkbehov
	19891222-6654	Sverige		
	Adress			
	Irene Roos & Rolf Roos, Erstorpsvägen 21, 697 74 SKÖLLERSTA			
	Offentlig försvarare/ombud			
	Karlsson, Martin, Advokatbolaget Wallin & Söderberg, Dragarbrunnsgatan 44, 5 tr, 753 20 UPPSALA			
	Frihetsberövande m.m.			
	Häktad i utevaron 2013-08-23, Utlämnad från Sydafrika och häktningsbeslutet verkställt 2014-09-26 kl. 09.20 genom gripande, Häktningsbeslutet fastställt 2014-09-29 av Örebro tingsrätt			
	Delgivningsuppgifter			

Ansvarsyrkanden m.m.

MORD (1800-K21647-13)

Målsägande

1. Dödsboet efter Rolf Lennart Roos
2. Anders Roos som företräds av målsägandebiträde: Stefan Barandth, c/o Advokaterna Bohmansson & Schultz, Stortorget 4, 702 11 ÖREBRO
3. Anna Roos Arvidsson som företräds av målsägandebiträde: Elvy Wicklund, c/o Advokatfirman KvinnoJuristen, Olaigatan 17 A, 703 61 ÖREBRO
4. Irene Birgitta Roos som företräds av målsägandebiträde: Elvy Wicklund, c/o Advokatfirman KvinnoJuristen, Olaigatan 17 A, 703 61 ÖREBRO
5. Maria Roos som företräds av målsägandebiträde: Elvy Wicklund, c/o Advokatfirman KvinnoJuristen, Olaigatan 17 A, 703 61 ÖREBRO

Målsäganden nr 2-5 underrättade om åtalet.

Gärning

2013

Mikael Roos har den 31 juli 2014 på Erstorpsvägen 21 i Sköllersta uppsåtligt, berövat sin farfar Rolf Roos livet genom att upprepade gånger slå honom kraftfullt med en hammare i huvudet/ansiktet, på halsen, på ryggen/flanken och på den vänstra handen. Av våldet har Rolf Roos åsamkats bl.a. blånader, sårskador i huvudet, blödningar i huvudsvålen, sprickor i skallbenet och hjässan, söndertrasat okben, inpressade benbrottsstycken med blottlagda delar av hjärnan, söndertrasade delar av den hårda hjärnhinnan, blödning under hårda hjärnhinnan, söndertrasad höger pannlob och söndertrasad övre främre del av mitthjärnan, blödningar på båda tinningloberna och på undersidan av den högra pannloben, blödningar på mjuka hjärnhinnan, brottspricka i överkäken varav den högra delen söndertrasad liksom den högra ögonhålans yttre och övre del och det högra okbenet, sårskador och krossat skelett på handen, blödning i halsens mjukdelar och blödning framför kotpelaren. Rolf Roos har avlidit av hjärnskadorna orsakade av våldet mot huvudet.

Lagrums

3 kap 1 § brottsbalken

Särskilda yrkanden

Det yrkas att hos målsäganden i beslag tagen en hammare, fåtölj, matta och tröja ska bestå (2013-1800-BG2378 p 1 och 2013-1800-BG3502 p 1-3).

Bevisning

Muntlig bevisning

Förhör med Mikael Roos som har förnekat brott.

Förhör med målsäganden Anders Roos med anledning av åtalet.

Förhör med målsäganden Irene Roos med anledning av åtalet.

Förhör med målsäganden Maria Roos med anledning av åtalet.

Förhör med målsäganden Anna Stake med anledning av åtalet.

Vittnesförhör med Miriam Roos (syster till Mikael Roos och dotter till målsäganden Anders Roos) i huvudsak angående hennes kontakter med Mikael Roos och andra personer i juli/augusti 2013 till styrkande av gärningsmannaskapet.

Vittnesförhör med polisen Ann Gunnarsson (Polismyndigheten i Örebro län) angående utfört hundsök den 1 augusti 2013 till styrkande av att inte något anträffats av hunden.

Vittnesförhör med kriminalteknikern Anna Jinghede (Polismyndigheten i Örebro län) angående utfört sök med kriminalsök hund den 1 augusti 2013 till styrkande av att hunden inte markerat någonstans inom sökområdet men visat ett förhöjt intresse i anslutning till altandörren på baksidan.

Vittnesförhör med polisen Martti Källmalm (Polismyndigheten i Örebro län) angående utfört kriminalsök med hund den 7 augusti 2013 till styrkande av att det inte funnits något i garaget eller på tomten som hunden markerat på.

Vittnesförhör med polisen Peter Jellvart (Polismyndigheten i Örebro län) i huvudsak angående utförd kontroll med Kävesta folkhögskola, angående klockade åktider och promenadtid samt angående kontakt med Miriam Roos den 7 augusti 2013 till styrkande främst av att Mikael Roos haft en planerad utbildning på Kävesta folkhögskola med skolstart den 19 augusti 2013 samt till styrkande av gärningsmannaskapet.

Vittnesförhör med utredaren Sofia Fransson (Polismyndigheten i Örebro län) i huvudsak angående Mikael Roos konton, Anders Roos konton samt Irene Roos konton och angående busstider till Sköllersta den 31 juli 2013 till styrkande av uttag/betalningar från kontona, var dessa skett samt till styrkande av att Mikael Roos anlänt till Erstatörsvägen vid 19.15-tiden den 31 juli 2013.

Vittnesförhör med polismannen Jonas Lundh (Polismyndigheten i Örebro län) angående hans kontakter med Miriam Roos den 4 augusti 2013 till styrkande av gärningsmannaskapet.

Vittnesförhör med Siw Sullivan (Statens Kriminaltekniska Laboratorium) angående slutsatserna i sakkunnigutlåtande 2013011619 till styrkande främst av vilket brottsverktyg som använts för att tillfoga Rolf Roos hans skador (telefonförhör tillfyllest).

Vittnesförhör med it-forensikern Johan Eriksson (Polismyndigheten i Örebro län) angående de telefontömningar som skett i ärendet till styrkande av bl.a. tidpunkten för avsända sms.

Vittnesförhör med kriminalteknikern Anna Pihlgren (Polismyndigheten i Örebro län) i huvudsak angående den skospårundersökning som hon vidtagit på Erstatörsvägen 21 till styrkande bl.a. av "behöriga" fotspår på platsen.

Vittnesförhör med kriminalteknikern Katarina Nyberg (Polismyndigheten i Västra Götaland, Göteborg) angående den sökning i skodatabas samt skospår databas som hon företagit till styrkande av vilken typ av sko som avsatt det oidentifierade skospåret (telefonförhör tillfyllest).

Vittnesförhör med kriminalteknikern Christer Olsson (Polismyndigheten i Örebro län) angående den platsundersökning som han utfört till styrkande bl.a. av att gärningsmannen varit i strumplästen när denne överraskat Rolf Roos bakifrån.

Vittnesförhör med Cecilia Ullbrandt i huvudsak angående hennes iakttagelser den 31 juli 2013 i samband med bussresa från Örebro till Sköllersta i huvudsak till styrkande av att Mikael Roos anlänt till Erstatörpsvägen cirka kl. 19.15.

Sakkunnigförhör med rättsläkaren Henrik Druid angående Rolf Roos skador till styrkande främst av dödsorsak samt dödstidpunkt.

Skriftlig bevisning

Skiss chart familjen Roos (fu-prot. s. 338) utvisande bl.a. släktskap.

Händelserapport (fu-prot. s. 5-17) utvisande bl.a. tidpunkt för larm till polisen.

Rättsmedicinsk platsundersökning (fu-prot. s. 52-56) utvisande trolig dödstidpunkt.

Rapport utvidgad rättsmedicinsk obduktion (fu-prot. s. 57-71) utvisande Rolf Roos skador och dödsorsak.

Sakkunnigutlåtande SKL samt materialförteckning (fu-prot. s. 73-104) utvisande bl.a. Rolf Roos blod på den i beslag tagna hammaren.

Sakkunnigutlåtande SKL (fu-prot. s. 105-110) utvisande bl.a. att anträffade fingeravtryck i bostaden inte kunnat individualiseras till person.

Bearbetning av Anders Roos tömda mobiltelefon (fu-prot. s. 113) utvisande telefonsamtal och sms.

Bearbetning av Miriam Roos tömda mobiltelefon (fu-prot. s. 114-119) utvisande telefonsamtal och sms.

Protokoll över klädundersökning (fu-prot. s. 122-123) utvisande att det inte anträffats något blod på Irene Roos kläder.

Protokoll över laboratorieundersökning (fu-prot. s. 124) utvisande att det inte anträffats blod på kläder från klädkammarens golv.

Protokoll över klädundersökning (fu-prot. s. 125-126) utvisande att det inte anträffats något blod på Anders Roos kläder.

Protokoll över dna-undersökning (fu-prot. s. 120-121) utvisande att det inte anträffats något blod på en mobiltelefon från klädkammaren.

Protokoll över brottsplatsundersökning (fu-prot. s. 127-137) utvisande att det inte iakttagits några spår, såsom blod, efter brottet.

Protokoll över fordonsundersökning (fu-prot. s. 138-151) utvisande bl.a. de spår som anträffats i fordonet.

Protokoll över skospårundersökning (fu-prot. s. 152-203) utvisande bl.a. skospår i gillestugan.

Protokoll över sökning i skodatabas och skospårdatabas (fu-prot. s. 204-210) utvisande sökning efter tänkbar sko som avsatt skospår.

Protokoll över blodbildsanalys (fu-prot. s. 211-232) utvisande bl.a. att målsäganden blivit slagen med ett verktyg i huvudet samt att målsäganden inte gjort fysiskt motstånd då blodstänk uppstått.

Protokoll över platsundersökning (fu-prot. s. 233-293) utvisande anträffade spår mm i bostaden.

Fotografier från övervakningskamera (fu-prot. s. 294-295 och 297-302) utvisande Mikael Roos.

Fotografier (fu-prot. s. 296 och 303-304) utvisande innehåll i påse som anträffats i anslutning till ytterdörren.

Kassakvitto (fu-prot. s. 333) utvisande Mikael Roos inköp den 31 juli 2013 på ICA Tybble.

Kassarapport (fu-prot. s. 334-335) utvisande Irene Roos inköp kl. 20.14 den 31 juli 2013 på Statoil Kävesta.

Karta och PM (fu-prot. s. 336-337) utvisande Anders Roos uppkopplingar samt positionering den 31 juli – 1 augusti 2013.

Karta mastuppkopplingar (fu-prot. s. 342) utvisande var Anders Roos befunnit sig vid tidpunkten för mordet.

Kvitton (fu-prot. s. 420) utvisande var Anders Roos befunnit sig under kvällen den 31 juli 2013.

Beslagsprotokoll (fu-prot. s. 424-449) utvisande beslag.

Kontoutdrag (fu-prot. s. 344-349) utvisande Mikael Roos kontotransaktioner.

Rättsmedicinsk undersökning (protokollbilaga s. 1-4) utvisande målsägandens skador.

Fotografier obduktionsrapport (protokollbilaga s. 5-17) utvisande fotografier från obduktionen.

Fotografier brottsplatsen (protokollbilaga s. 18-20) utvisande målsäganden efter att han anträffats.

Tjänsteanteckning (tilläggsprotokoll s. 2-3) utvisande klockade åktider samt promenadtid.

Syn på hammaren. Hammaren medtages av åklagaren till förhandlingen.

Handläggning

Förslag till huvudförhandlingsplan bifogas.

SVERIGES DOMSTOLAR

ANVISNING FÖR ÖVERKLAGANDE - DOM I BROTTMÅL

Den som vill överklaga tingsrättens dom, eller ett i domen intaget beslut, ska göra detta skriftligen. **Skrivelsen ska skickas eller lämnas till tingsrätten.** Överklagandet prövas av den hovrätt som finns angiven i slutet av domen.

Överklagandet ska ha kommit in till tingsrätten **inom tre veckor** från domens datum. Sista dagen för överklagande finns angiven på sista sidan i domen.

Har ena parten överklagat domen i rätt tid, får också motparten överklaga domen (s.k. **anslutningsöverklagande**) även om den vanliga tiden för överklagande har gått ut. Överklagandet ska också i detta fall skickas eller lämnas till tingsrätten och det måste ha kommit in till tingsrätten **inom en vecka** från den i domen angivna sista dagen för överklagande. **Om det första överklagandet återkallas eller förfaller kan inte heller anslutningsöverklagandet prövas.**

Samma regler som för part gäller för den som inte är part eller intervenient och som vill överklaga ett **i domen intaget beslut** som angår honom eller henne. I fråga om sådant beslut finns dock inte någon möjlighet till anslutningsöverklagande.

För att ett överklagande ska kunna tas upp i hovrätten fordras i vissa fall att **prövningstillstånd** meddelas. Hovrätten lämnar prövningstillstånd om

1. det finns anledning att betvivla riktigheten av det slut som tingsrätten har kommit till,
2. det inte utan att sådant tillstånd meddelas går att bedöma riktigheten av det slut som tingsrätten har kommit till,

3. det är av vikt för ledning av rättstillämpningen att överklagandet prövas av högre rätt, eller
4. det annars finns synnerliga skäl att pröva överklagandet.

Om prövningstillstånd krävs och sådant inte meddelas står tingsrättens avgörande fast. Det är därför viktigt att det, i de fall prövningstillstånd krävs, klart och tydligt framgår av överklagandet till hovrätten varför klaganden anser att prövningstillstånd bör meddelas.

I vilka fall krävs prövningstillstånd?

Brottmålsdelen

Det krävs prövningstillstånd för att hovrätten ska pröva en tingsrätts dom om den tilltalade

1. inte dömts till annan påföljd än böter, eller
2. frikänts från ansvar och brottet inte har mer än 6 månaders fängelse i straffskalan.

Enskilt anspråk (skadeståndstalan)

För att hovrätten ska pröva en skadeståndstalan krävs prövningstillstånd. Från denna regel gäller följande undantag:

Överklagas domen även i brottmålsdelen och avser överklagandet frågan om den tilltalade ska dömas till ansvar för en gärning krävs inte prövningstillstånd för ett till denna gärning kopplat enskilt anspråk i de fall

1. det enligt ovanstående regler inte krävs prövningstillstånd i brottmålsdelen, eller
2. prövningstillstånd i brottmålsdelen meddelas av hovrätten.

Beslut i övriga frågor

Krävs prövningstillstånd i brottmålsdelen krävs även prövningstillstånd vid beslut som endast får överklagas i samband med överklagande av domen.

Skrivelsen med överklagande ska innehålla uppgifter om

1. den dom som överklagas med angivande av tingsrättens namn samt dag och nummer för domen,
2. parternas namn och hemvist och om möjligt deras postadresser, yrken, personnummer och telefonnummer, varvid parterna benämns klagande respektive motpart,
3. den ändring av tingsrättens dom som klaganden vill få till stånd,
4. grunderna (skälen) för överklagandet och i vilket avseende tingsrättens domskäl enligt klagandens mening är oriktiga,
5. de bevis som åberopas och vad som ska styrkas med varje bevis, samt

6. om prövningstillstånd behövs, de omständigheter som åberopas till stöd för att prövningstillstånd ska meddelas.

Skriftliga bevis som inte lagts fram tidigare ska ges in samtidigt med överklagandet. Vill klaganden att det ska hållas ett förnyat förhör eller en förnyad syn på stället, ska han eller hon ange det och skälen till detta. Klaganden ska också ange om han eller hon vill att målsäganden eller den tilltalade ska infinna sig personligen vid huvudförhandlingen i hovrätten. Är den tilltalade anhållen eller häktad, ska det anges.

Skrivelsen ska vara undertecknad av klaganden eller hans/hennes ombud.

Ytterligare upplysningar lämnas av tingsrätten. Adress och telefonnummer finns på första sidan av domen.

Om ni tidigare informerats om att förenklad delgivning kan komma att användas med er i målet/ärendet, kan sådant delgivningssätt också komma att användas med er i högre instanser om någon överklagar avgörandet dit.